

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

Міністра оборони України

31.07.2006

м. Київ

№ 469

Про затвердження Положення про забезпечення Збройних Сил України пальним і технічними засобами служби пального на мирний час

1. Затвердити Положення про забезпечення Збройних Сил України пальним і технічними засобами служби пального на мирний час, що додається.
2. Наказ Міністра оборони СРСР від 11 серпня 1985 року № 0210 визнати таким, що не застосовується в Збройних Силах України.
3. Наказ розіслати до окремої військової частини.

Міністр оборони України

А.С.ГРИЦЕНКО

ПОЛОЖЕННЯ
про забезпечення Збройних Сил України палимим і технічними засобами
служби пального на мирний час

1. Загальні положення

1.1. Положення про забезпечення Збройних Сил України палимим і технічними засобами служби пального на мирний час (далі – Положення) визначає основні завдання, організаційну структуру служби пально-мастильних матеріалів (далі – служба пального), порядок забезпечення військ (сил) ракетним паливом, авіаційним, танковим, автомобільним та корабельним палимим, мастильними матеріалами, спеціальними рідинами та спиртом (далі – пальне), а також технічними засобами служби пального, матеріалами і обладнанням виробничо-технічного призначення, необхідними для експлуатаційних, виробничих і ремонтних потреб служби пального.

1.2. Пальне є одним із основних видів матеріальних засобів і призначається для забезпечення експлуатації, ремонту і консервації озброєння і військової техніки ЗСУ (далі – військова техніка).

1.3. До технічних засобів служби пального (далі – технічні засоби) відносяться: автомобільні засоби заправлення і транспортування ракетного палива і пального; залізничні засоби транспортування ракетного палива; засоби зберігання і заправлення ракетного палива і пального; централізовані заправники літаків; рукави металеві і гумотканинні, польові магістральні і складські трубопроводи; засоби механізації, підігріву, заміру, очищення, контролю якості, технічного обслуговування і ремонту, інше технічне майно.

1.4. Забезпечення ЗСУ палимим і технічними засобами здійснюється за рахунок коштів, передбачених кошторисом МОУ. Придбання пального і технічних засобів здійснюється відповідно до законів України “Про державне оборонне замовлення” та “Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти”.

1.5. На службу пального покладається:

розробка і здійснення заходів щодо забезпечення бойової і мобілізаційної готовності служби пального та підготовки до забезпечення військ (сил) палимим і технічними засобами на воєнний час;

забезпечення військових частин (кораблів), суден, військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил України (далі – військові частини) палимим і технічними засобами;

розробка норм зберігання запасів пального і технічних засобів;

накопичення, розміщення, організація зберігання та поновлення запасів пального і технічних засобів, а також здійснення заходів щодо їх розосередження та укриття;

розробка пропозицій щодо організаційно-штатних питань служби пального, норм табелізації технічних засобів до штатів об'єднань, з'єднань та військових частин;

проведення розрахунків потреби, відпрацювання заявок, планів постачання пального і замовлень технічних засобів за встановленою номенклатурою, надання їх за підлеглистю до органів військового управління ЗСУ та Департаменту постачання матеріальних ресурсів МОУ, який у межах виділених коштів здійснює закупівлю необхідних обсягів пального і технічних засобів, розміщує замовлення на підприємствах національної економіки та інших постачальників та організовує постачання до центрів забезпечення, баз і складів пального, аеродромів (військових частин) ЗСУ;

отримання пального і технічних засобів з підприємств національної економіки та інших постачальників для забезпечення ЗСУ;

участь у розробці норм витрати пального для військової техніки, розробка граничних норм втрат пального під час його приймання, зберігання, видачі і транспортування, а також норм напрацювання (строків служби) технічних засобів до ремонту і списання;

забезпечення контролю за якістю і належним застосуванням пального в межах компетенції служби пального;

розробка заходів щодо економного і раціонального використання пального; організація і контроль за їх здійсненням у повному обсязі;

організація і здійснення збирання, здавання та використання відпрацьованих нафтопродуктів;

облаштування, удосконалення, утримання та експлуатація складів пального, пунктів заправки палимим та інших об'єктів служби пального відповідно до нормативно-правових актів України;

організація масової видачі пального з ЦЗП та військових складів пального;

організація заправки палимим військової техніки;

організація і здійснення належного використання, технічного обслуговування, зберігання, транспортування і ремонту технічних засобів;

розробка норм витрат матеріалів на експлуатацію та ремонт технічних засобів і технологічного устаткування ЦЗП та військових складів пального;

організація і ведення воєнно-наукової, науково-дослідницької, дослідно-конструкторської, раціоналізаторської та винахідницької роботи зі служби пального;

розробка наказів, директив, розпоряджень, положень, інструкцій, підручників, навчальних посібників, учбових плакатів та інших документів зі служби пального і забезпечення ними об'єднань, з'єднань та військових частин;

підготовка офіцерів служби пального у вищих військових навчальних закладах та на факультетах військової підготовки вищих навчальних закладів;

надання допомоги відповідним командирам (начальникам) щодо вивчення особовим складом прийомів та методів економії пального;

організація спеціальної підготовки офіцерів і молодших спеціалістів служби пального;

організація і здійснення контрольно-ревізійної роботи по службі пального;

організація і ведення обліку та звітності по службі пального;

забезпечення з'єднань і військових частин бланками облікових документів і звітності по службі пального;

фінансове планування, фінансування та ефективне і цільове використання коштів по службі пального за відповідними бюджетними програмами через відповідальних виконавців бюджетних програм фінансування МОУ та ГШ ЗСУ;

контроль за надходженням та використанням коштів за відповідними статтями кошторису МОУ.

1.6. Виконання завдань, що покладаються на службу пального, здійснюється відповідними органами управління, у підпорядкуванні яких є військові частини служби пального.

1.7. Органами управління служби пального є:

відділ постачання пального Департаменту постачання матеріальних ресурсів МОУ;

Центральне управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Головного управління логістики Командування сил підтримки ЗСУ;

у видах ЗСУ – служба пального та мастильних матеріалів управління тилового забезпечення логістики Командування СВ ЗСУ; служба пально-мастильних матеріалів та ракетного палива логістики Командування ПС ЗСУ; служба пального та мастильних матеріалів управління тилового забезпечення логістики Командування ВМС ЗСУ (далі – служба пального видів ЗСУ);

в армійському корпусі, повітряному командуванні, військово-морській базі – служба пально-мастильних матеріалів відділу логістики, армійського корпусу, повітряного командування, військово-морської бази (далі – служба пального відповідно);

у з'єднанні, береговій базі з'єднання кораблів, військовій частині – начальник служби пально-мастильних матеріалів (далі – начальник служби пального відповідно).

У військовій частині, де посаду начальника служби пального штатом не передбачено, виконання його обов'язків покладається наказом командира військової частини на одну з посадових осіб цієї військової частини.

У з'єднанні кораблів, які не мають берегової бази, обов'язки начальника служби пального виконує начальник служби пального морського району, а на кораблі – командир електромеханічної бойової частини корабля (командир БЧ-5).

1.8. До військових частин, підрозділів та установ служби пального (далі – військові частини служби пального) відносяться:

окремий трубопровідний батальйон;

центри забезпечення паливом, бази і склади пального і ракетного палива;

військові склади пального;

військові представництва МОУ на підприємствах національної економіки;

лабораторії контролю якості пального та хімотологічний центр МОУ.

1.9. ЦУЗПММ є центральною службою забезпечення, на яку покладено функції забезпечення військ (сил) паливом і технічними засобами за закріпленою номенклатурою відповідно до Тимчасового переліку служб, які здійснюють забезпечення військовим майном за своєю номенклатурою, затвердженого наказом Міністра оборони України від 10 грудня 2005 року № 734.

1.10. ЦУЗПММ виконує покладені на нього завдання у взаємодії з відповідними службами у видах ЗСУ.

1.11. Окремі військові частини, що мають невелику витрату пального, з метою поліпшення забезпечення і централізації підвезення пального, за розпорядженням КСП ЗСУ, можуть прикріплюватись (на правах підрозділу) на забезпечення до однієї з найближчих військових частин, які мають самостійну службу пального.

1.12. Забезпечення паливом і технічними засобами військ (сил) здійснюється за схемою:

ЦУЗПММ – ЦЗП – військова частина, корабель (за територіальним принципом) – підрозділ.

1.13. Забезпечення паливом і технічними засобами об'єднань, з'єднань та військових частин видів ЗСУ, а також з'єднань і військових частин центрального підпорядкування здійснюється ЦУЗПММ через ЦЗП, до яких вони прикріплені на забезпечення за територіальним принципом.

1.14. Військові частини зараховуються на забезпечення паливом і технічними засобами на підставі атестата.

1.15. Підставою для зарахування на забезпечення військової частини, яка передислоковується (перебазовується) або перепідпорядковується, є:

директива Міністра оборони України щодо проведення відповідних організаційних заходів;

атестат, виданий службою забезпечення за попереднім місцем дислокації (базування) або підпорядкування;

копія останніх звітів, завірена службою забезпечення.

1.16. Заново сформована військова частина зараховується на забезпечення палимим і технічними засобами на підставі директиви Міністра оборони України про формування.

Після закінчення формування військова частина подає до ЦУЗПММ заявку на пальне, необхідне їй до кінця поточного року, та атестат, виданий військовою частиною, яка її формувала.

1.17. Видача пального і технічних засобів з'єднанням, військовим частинам, підприємствам та організаціям інших міністерств здійснюється в порядку, встановленому чинним законодавством.

Видача пального і технічних засобів платним споживачам дозволяється тільки після попередньої сплати їх вартості з урахуванням складських витрат та подальшим перерахуванням податків до державного бюджету.

1.18. Облік пального і технічних засобів ведеться у порядку, встановленому керівними документами у ЗСУ.

Списання з обліку матеріальних засобів служби пального, які прийшли у непридатний до використання стан або втрачені, проводиться встановленим порядком.

1.19. Контроль за якістю пального у ЗСУ здійснюється відповідно до Керівництва по контролю якості пального у Збройних Силах України, уведеного в дію наказом заступника Міністра оборони України по тилу – начальника тилу Збройних Сил України від 23 січня 1997 року № 1 (далі – Керівництво з контролю якості пального).

1.20. Порядок накопичення, утримування та використання непорушних запасів пального, а також особливості обліку пального і технічних засобів непорушного запасу визначаються окремим наказом Міністра оборони України.

1.21. Військові представництва МОУ здійснюють покладені на них обов'язки відповідно до Положення про військові представництва на підприємствах і в установах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 1999 року № 279.

1.22. Капітальний і поточний ремонт будівель і споруд складів пального проводиться підрядним способом та власними силами і засобами.

Кошти на капітальний і поточний ремонт із загального і спеціального фонду для військових частин служби пального КСП ЗСУ (далі – військові частини служби пального безпосереднього підпорядкування), видів ЗСУ та аеродромних складів пального виділяються за розподілом ЦУЗПММ та подальшим розподілом видів ЗСУ, для військових складів

пального і пунктів заправлення паливом – територіальними квартирно-експлуатаційними органами.

1.23. Контроль за діяльністю служби пального здійснюється в порядку, передбаченому Статутом внутрішньої служби Збройних Сил України та Положенням про військове (корабельне) господарство Збройних Сил України, затвердженим наказом Міністра оборони України від 16 липня 1997 року № 300 (зі змінами) та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22 грудня 1997 року за № 615/2419.

2. Забезпечення паливом

2.1. Загальні положення

2.1.1. Пальне відпускається:

безкоштовно:

військовим частинам, які утримуються за рахунок кошторису МОУ;

за кошти:

військовим прокуратурам, судам;

військовим частинам та установам Головного управління розвідки МОУ;

уповноваженим організаціям – у разі включення його до затвердженого Кабінетом Міністрів України переліку майна, яке пропонується для відчуження;

військовим частинам, закладам, підприємствам і організаціям інших міністерств – у випадках, передбачених пунктом 7.4 Положення, а також за вказівками ЦУЗПММ.

2.1.2. Для кожного виду ЗСУ, ЦЗП, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ, яке має у своєму підпорядкуванні об'єднання, з'єднання та військові частини, встановлюється ліміт витрати і план постачання пального.

Ліміт витрати пального – це кількість пального, яку дозволено витратити протягом запланованого періоду (року, кварталу, місяця) або на проведення певних заходів (навчань тощо).

Планом постачання визначається кількість пального, що виділяється на запланований період для централізованого відвантаження і отримання з ЦЗП.

2.1.3. Заново сформованій військовій частині (введеному до ладу кораблю) під час зарахування на забезпечення встановлюється, за рахунок резерву ЦУЗПММ, виду ЗСУ, ЦЗП, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ, ліміт витрати і план постачання пального, а також видається книжка чекових вимог.

Військові частини, що прибули з інших видів ЗСУ, ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ, забезпечуються паливом за лімітами витрат і планами постачання, які передаються з цими військовими частинами згідно з атестатами.

Ліміти витрат військових частин, що передаються згідно з атестатами, у місячний термін повинні бути розглянуті і, за необхідності, уточнені з урахуванням можливої зміни завдань та умов розташування військ:

ЦУЗПММ за новим місцем забезпечення – щодо військових частин, які забезпечуються за рахунок лімітів видів ЗСУ, ТУ, ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ;

органами служби пального об'єднань або з'єднань видів ЗСУ – щодо військових частин, які забезпечуються за рахунок лімітів об'єднань або з'єднань видів ЗСУ.

2.1.4. На підставі розпорядження командувача сил підтримки ЗСУ та атестата, що подається прибулою військовою частиною, начальник ЦЗП збільшує встановлені ліміти витрат і план постачання пального для виду ЗСУ, ЦЗП на величину залишку річного ліміту та плану постачання, не використаних цією військовою частиною на день видачі атестата.

ЦУЗПММ, служба пального виду ЗСУ, ЦЗП, структурний підрозділ МОУ та ГШ ЗСУ, де знаходилась військова частина, що вибула, відповідно зменшує ліміт витрат та план постачання пального виду ЗСУ, ЦЗП, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ.

Про зміни лімітів витрат і планів постачання пального, пов'язаних з прибуттям (вибуттям) військових частин, служба пального повідомляє вищий орган служби в чергових донесеннях щодо руху пального для проведення відповідного їх коригування.

2.1.5. У разі переміщення (передачі або перепідпорядкування) зі складу одного виду ЗСУ, ЦЗП, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ в інший або у разі зміни органу забезпечення паливом атестат видається:

військовим частинам, які знаходяться на забезпеченні паливом у з'єднаннях або інших військових частинах, – службою пального цього з'єднання або військової частини; у цьому випадку атестат випишується в шести примірниках, перший з яких видається тій військовій частині, що вибуває (знімається із забезпечення); другий, третій, четвертий і п'ятий примірники надсилаються в ЦЗП за місцем забезпечення; шостий примірник залишається у службі пального, яка видала атестат;

військовим частинам, що знаходяться на забезпеченні безпосередньо в ЦЗП, – відділами (відділеннями) забезпечення паливом останніх; у цьому разі атестат випишується в чотирьох примірниках, перший з яких видається військовій частині, що вибуває (знімається із забезпечення); другий примірник відправляється на адресу ЦЗП, до якого військова частина стає на забезпечення; третій примірник відправляється до ЦУЗПММ; четвертий примірник залишається у ЦЗП.

ЦЗП, одержавши чотири примірники атестата, перевіряє їх; два примірники, завірені підписом начальника ЦЗП та печаткою, надсилає до ЦЗП за новим місцем забезпечення, один – до ЦУЗПММ і один примірник залишається у ЦЗП.

Служба пального виду ЗСУ, ЦЗП, структурний підрозділ МОУ та ГШ ЗСУ, отримавши два примірники атестата, один з них, завірений

підписом начальника служби пального виду ЗСУ, начальника ЦЗП, керівника структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ і печаткою, надсилає до служби пального того виду ЗСУ, ЦЗП, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ, де військова частина буде знаходитись на забезпеченні.

Служба пального виду ЗСУ, ЦЗП, структурний підрозділ МОУ та ГШ ЗСУ, отримавши примірник атестата, надсилає його копію, завірену підписом начальника служби пального (начальника ЦЗП, керівника структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ) і печаткою, в ЦЗП, де військова частина безпосередньо буде знаходитись на забезпеченні паливом.

2.1.6. Для одержання атестата військовій частині зобов'язані подати до ЦУЗПММ, служб пального вищого командування та ЦЗП, у яких вони знаходяться на забезпеченні, звіти про наявність та рух пального і технічних засобів. Книжки чекових вимог, що знаходяться у них, здаються.

2.1.7. У разі вибуття авіаційної частини (корабля, судна) або окремих екіпажів разом з літаками, вертольотами (далі – літаки) до складу іншого з'єднання, військової частини, для забезпечення заправки військової техніки на шляху проходження на авіаційну частину (корабель, судно) або кожен літак видаються чекові вимоги в кількості, що не перевищує потребу в них на цьому шляху.

Кількість чекових вимог, виданих авіаційній частині (кораблю), записується в атестат на пальне, який видається авіаційною частиною (службою пального військово-морської бази, з'єднання, військової частини).

На видачу чекових вимог екіпажам літаків виписуються накладні в чотирьох примірниках, перший з яких видається командирі екіпажу або старшому групи; другий примірник залишається в авіаційній частині (військово-морській базі, з'єднанні, військовій частині); третій та четвертий примірники висилаються в службу пального за попереднім місцем розташування; один з них потім пересилається в службу пального того виду ЗСУ, ЦЗП, куди вибули екіпажі (кораблі).

Якщо чекові вимоги видаються безпосередньо ЦЗП, накладні виписуються в трьох примірниках.

2.1.8. У разі вибуття військова частина забезпечується:

автомобільним бензином і дизельним паливом – відповідно до норм військових непорушних запасів (якщо немає спеціальної вказівки про порядок забезпечення військової частини, що вибуває);

авіаційним паливом: авіаційна техніка – у розмірі однієї заправки; авіаційні частини – у кількості, що дорівнює місткості наявних штатних автомобільних засобів транспортування.

Корабель, який вибуває, заправляється паливом повністю.

Про витрату пального військова частина звітує у встановленому порядку перед органом служби пального, що займається забезпеченням.

2.1.9. Військові частини, які тимчасово прибули до виду ЗСУ, ЦЗП, забезпечуються паливом за рахунок його ресурсів згідно із заявкою служби пального виду ЗСУ, ЦЗП, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ, в якому військова частина постійно знаходиться на забезпеченні. Заявка подається до

ЦУЗПММ для внесення відповідних змін до планів постачання пального видам ЗСУ, ЦЗП, структурним підрозділам МОУ та ГШ ЗСУ.

Пальне, видане для тимчасового забезпечення військової частини, списується за звітом ЦЗП, в якому проведено видачу, як передане іншому ЦЗП, і оприбутковується ЦЗП, в якому ця військова частина постійно знаходиться на забезпеченні.

Про пальне, отримане в іншому ЦЗП військова частина звітує перед ЦЗП, в якому знаходиться на забезпеченні.

ЦЗП зобов'язані здійснювати контроль за повнотою оприбуткування пального, одержаного військовими частинами, які знаходяться на їх забезпеченні, в інших ЦЗП. З цією метою кожен ЦЗП щоквартально доповідає до ЦУЗПММ та інформує інші ЦЗП про проведену видачу пального військовим частинам із зазначенням дійсних (умовних) найменувань військових частин, серій і номерів чекових вимог та кількості виданого пального.

У разі видачі етилового спирту на літаки іншої військової частини авіаційна частина, яка здійснювала цю видачу, повідомляє авіаційну частину, де літаки, що отримали спирт, знаходяться на постійному забезпеченні паливом, про видану кількість спирту за кожною чековою вимогою. Служба пального цієї авіаційної частини, одержавши таке повідомлення, зобов'язана перевірити факт оприбуткування екіпажем літака отриманого спирту, підтвердити це оприбуткування авіаційній частині, яка видала спирт. Лише за наявності такого підтвердження остання отримує право на списання кількості виданого спирту в книзі обліку наявності та руху матеріальних засобів.

2.1.10. У разі тимчасового вибуття військової частини із забезпечення ЦЗП книжка чекових вимог не здається. Серія і номер книжки повідомляються ЦЗП, до якого вибула військова частина і де їй за чековими вимогами цієї книжки видаватиметься пальне.

2.1.12. Для стійкого і безперервного забезпечення відмобілізування, бойового злагодження і поточних потреб мирного часу у військових частинах створюються запаси пального поточного забезпечення.

Норми утримання запасів пального поточного забезпечення встановлюються в розмірі двомісячної потреби ЗСУ.

Обсяги запасів пального поточного забезпечення для видів ЗСУ, ЦЗП, об'єднань, з'єднань і військових частин на кінець року визначаються планами забезпечення в межах норм запасів, виходячи із наявних ресурсів пального та можливостей розміщення запасів.

Запаси пального поточного забезпечення повинні підтримуватись у встановлених планом обсягах. Тимчасове зниження запасів поточного забезпечення в періоди найбільш інтенсивної витрати пального до чергового його надходження (отримання) допускається до рівня не нижче 50 % встановлених норм запасів.

Військовим частинам, для яких підвезення матеріальних засобів можливе тільки у певний період року (через обмежений навігаційний період

тощо), обсяги запасів пального поточного забезпечення можуть визначатися планами забезпечення, вищими за існуючі норми, але за рахунок тих запасів, що встановлені для виду ЗСУ, ЦЗП.

2.1.13. Запаси пального поточного забезпечення для військових частин, які дислокуються у важкодоступних районах країни з обмеженими (навігаційними та іншими) строками завезення, створюються із розрахунку забезпечення їх потреби на період до наступного завезення (на міжнавігаційний період).

У цьому разі запаси автомобільного бензину та дизельного палива поточного забезпечення до кінця навігації повинні бути в обсязі, не меншому від річної потреби.

2.1.14. Для проведення розрахунків і оцінки потреби в пальному, встановлення норм та обсягів його запасів застосовується розрахунково-постачальна одиниця – заправка, маса якої визначається:

для танків, самохідних артилерійських (ракетних) установок, бойових машин піхоти, гусеничних артилерійських тягачів та інших гусеничних машин, колісної військово-інженерної техніки – за місткістю баків та інших ємностей, які конструктивно входять в паливну систему як базової машини, так і спеціального обладнання;

для колісних бронетранспортерів, легкових, вантажних і спеціальних автомобілів – із розрахунку забезпечення запасу ходу на 500 км за основними експлуатаційними нормами витрати пального;

для літаків військово-транспортної авіації – за місткістю основних баків;

для літаків бомбардувальної, винищувальної, штурмової, розвідувальної авіації – за місткістю основних баків та 60 % місткості підвісних баків;

для вертольотів – за місткістю основних і підвісних баків;

для кораблів і суден усіх класів та проектів – за нормальною місткістю паливних цистерн корабля (судна);

для силових агрегатів – з розрахунку забезпечення їх роботи протягом 50 мотогодин за експлуатаційними нормами витрати пального.

Крім того, під час визначення маси заправки для військової техніки, яка має спеціальне обладнання з відбором потужності від базового шасі, додатково враховується пальне, необхідне для забезпечення роботи спеціального обладнання протягом 5 мотогодин за експлуатаційними нормами витрати пального.

У тому разі, якщо паливні баки автомобілів і колісних бронетранспортерів не дозволяють розмістити одну заправку пального, на кожен автомобіль (бронетранспортер) видаються каністри (бочки) загальною місткістю, не меншою від кількості пального, що не вміщується у паливних баках. Якщо на окремих зразках військової техніки місця встановлення каністр (бочок) не передбачені, то вони перевозяться транспортом військової частини. З цією метою, а також для утримування запасів пального для спеціального обладнання з відбором потужності від базового шасі, силових

двигунів і теплових агрегатів, каністри (бочки) видаються військовим частинам понад їх табельну потребу.

2.2. Визначення потреби в пальному, витребування пального

2.2.1. Річна потреба ЗСУ в пальному визначається ЦУЗПММ на підставі заявок:

видів ЗСУ за підпорядковані війська з розшифровкою по об'єднаннях, з'єднаннях, ЦЗП;

ЦЗП за всі війська, які знаходяться на забезпеченні, з розшифровкою по видах ЗСУ, структурних підрозділах МОУ та ГШ ЗСУ;

структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ за підпорядковані частини з розшифровкою по ЦЗП.

Річні заявки в ЦУЗПММ на необхідну до витрати та постачання кількість усіх видів пального направляють:

начальник логістики – заступник командувача СВ ЗСУ;

заступник командувача ПС ЗСУ з логістики;

заступник командувача ВМС ЗСУ з логістики;

начальники ЦЗП;

керівники структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ, де є частини безпосереднього підпорядкування.

Керівники структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ направляють річні заявки на ті види пального, за якими для них встановлено централізовану систему визначення потреби і лімітування витрати.

ЦУЗПММ подає до відповідного структурного підрозділу МОУ зведену річну заявку на необхідну до витрати на постачання кількість усіх видів пального з розшифровкою по ЦЗП.

2.2.2. Обґрунтування потреби видів ЗСУ, ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ в пальному на рік, що планується, розробляється відповідними командуваннями та структурними підрозділами і подається до ЦУЗПММ.

У заявках і обґрунтуваннях потреби у відповідних видах пального передбачається забезпечення всіх поточних потреб за такими напрямками:

бойова підготовка сил негайного реагування, сил швидкого реагування, сил нарощування, сил стабілізації;

підготовка громадян на посади офіцерського складу;

підготовка військовослужбовців за контрактом;

підготовка миротворчих підрозділів;

виконання угод у міжнародній сфері;

забезпечення заходів життєдіяльності;

забезпечення заходів реформування;

накопичення непорушних запасів.

Розрахунки потреби в пальному для забезпечення виконання заходів за бюджетними програмами фінансування складаються їх відповідальними виконавцями.

2.2.3. Річні заявки на пальне подаються за формами і в терміни згідно з табелем термінових донесень на мирний час.

Додаткові форми і розгорнутий перелік питань, які підлягають відображенню у пояснювальній записці до річної заявки, можуть визначатися ЦУЗПММ.

Заявка авіаційного з'єднання (авіаційної частини) за номенклатурою і кількістю витребуваних мастильних матеріалів та спеціальних рідин для літаків повинна бути узгоджена із заступником командира інженерно-авіаційної служби відповідного авіаційного з'єднання (авіаційної частини).

Детальні розрахунки, на підставі яких складаються заявки об'єднань, з'єднань, військових частин, зберігаються у відповідних штабах (управліннях).

2.2.4. Річні розрахунки і заявки на пальне складаються на підставі:

даних щодо кількості військової техніки за видами, типами, групами експлуатації і марками машин;

річних норм експлуатації військової техніки (моторесурсів);

відомостей визначення щомісячної мінімальної потреби в пальному для забезпечення заходів життєдіяльності;

планів накопичення запасів;

розрахунків потреби в пальному для заправки, обкатки і випробування військової техніки непорушного запасу відповідно до встановлених норм;

розрахунків-заявок начальників служб (відділів, управлінь) на пальне для виробничо-технічних, комунально-побутових та інших потреб;

норм витрати і таблиць застосування пального на військовій техніці;

даних щодо фактичних витрат, наявності пального і використання моторесурсів за видами військової техніки.

Крім того, підставою для складання розрахунків і заявок на пальне є: у структурних підрозділах МОУ та ГШ ЗСУ, видах ЗСУ, ЦЗП :

попередні розрахунки до планів бойової підготовки на рік, що планується;

плани ремонту військової техніки;

плани будівельно-монтажних і пусконаладжувальних робіт;

у структурних підрозділах МОУ та ГШ ЗСУ, видах ЗСУ, крім того:

річні норми нальоту годин на льотчика (екіпаж);

очікувана кількість льотчиків (екіпажів), що планується станом на 1 січня року, що планується;

плани підготовки льотчиків у військових навчальних закладах МОУ;

плани проведення державних випробувань, експедицій і переходів кораблів.

Під час складання річних заявок на пальне ураховуються також заявки військових частин за попередній рік.

2.2.5. Річні заявки і розрахунки потреби в пальному по військах (силах) складаються згідно з переліком наявності і очікуваним надходженням (зменшенням) військової техніки до кінця року, який передуює тому, що планується, у межах чисельності, передбаченої штатами і таблицями.

2.2.6. Для визначення потреби пального на рік, що планується, начальники відповідних управлінь, відділів і служб виду ЗСУ, в термін, установлений заступником командувача виду ЗСУ з логістики, подають до служби пального:

дані про річні норми експлуатації (моторесурси) військової техніки (ходові години і години стоянки для кораблів з машинами, що підігріваються, кілометри пробігу або години роботи для автомобілів, тягачів, двигунів тощо) за типами, класами, групами експлуатації та марками машин, виходячи з фактичної наявності і очікуваного надходження (зменшення) військової техніки до кінця року, який передує тому, що планується, у межах штатної (табельної) чисельності – в цілому за всі військові частини виду ЗСУ, які знаходяться на забезпеченні;

річні заявки і розрахунки на пальне для зберігання та ремонту військової техніки, для виробничо-технічних, комунально-побутових та інших потреб – за військові частини безпосереднього підпорядкування виду ЗСУ, ЦЗП.

2.2.7. Для складання річної заявки на пальне служба пального виду ЗСУ, ЦЗП, структурний підрозділ МОУ та ГШ ЗСУ, зважаючи на подані матеріали, формує розрахункову потребу пального, а на підставі аналізу даних про фактичну витрату пального і використання моторесурсів за попередні роки та оцінки можливостей економії пального визначає необхідну, відповідно до вимог, оптимальну потребу пального для витрати.

На підставі оптимальної потреби в пальному визначається потреба в мастильних матеріалах та спеціальних рідинах, норма витрати яких визначається у відсотках від витрати пального.

Потреба в мастильних матеріалах і спеціальних рідинах за відсотковими нормами від витрати пального, а також для виробничо-технічних та інших потреб, витрати на які нормуються незалежно від витрати пального, визначається на підставі поданих до служби пального розрахунків і аналізу отриманих підсумкових даних у порівнянні з фактичною витратою цих продуктів за попередні роки.

У річних заявках видів ЗСУ, ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ на пальне враховуються встановлені норми запасів поточного забезпечення і можливості розміщення цих запасів. Передбачається необхідна кількість мастил для заповнення мастильних систем кораблів, що вводяться до ладу.

Пальне витребується до постачання з розподілом за марками та кварталами року, а також з визначеним способом постачання.

До річної заявки додається пояснювальна записка, в якій обґрунтовуються прийняті під час її складання річні норми експлуатації військової техніки (моторесурсів), відсоткові надбавки до експлуатаційних норм витрати пального та інші показники.

Відповідальність за належне витребування пального покладається на службових осіб, які підписують і затверджують заявки.

2.3. Розроблення планів забезпечення паливом

2.3.1. ЦУЗПММ розробляє:

план розподілу основних видів пального на рік, що планується, для витрати, накопичення запасів і створення необхідних резервів, який затверджується Міністром оборони України або начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України (пальне, яке виділяється для витрати, розподіляється по видах ЗСУ та інших споживачах);

план розподілу лімітів витрати пального по видах ЗСУ, ЦЗП, структурних підрозділах МОУ та ГШ ЗСУ для військ, що не входять до складу видів ЗСУ, але забезпечуються за лімітами ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ, який затверджується начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України.

2.3.2. На підставі затверджених планів, зазначених у підпункті 2.3.1 Положення, ЦУЗПММ у 5-денний термін доводить ліміти витрати:

командувачам видів ЗСУ – по авіаційному гасу (під призначені кошти), автомобільному бензину, дизельному паливу;

начальникам ЦЗП, керівникам структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ – по всіх видах пального для військ (сил), які забезпечуються за лімітами видів ЗСУ, ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ.

2.3.3. Командувачі видів ЗСУ, керівники структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ у 10-денний термін після отримання повідомлень про встановлені ліміти витрати пального затверджують плани розподілу лімітів для об'єднань, з'єднань та військових частин по кожному ЦЗП. У виді ЗСУ план підписується заступником командувача виду ЗСУ з логістики і затверджується командувачем виду ЗСУ; у структурному підрозділі МОУ та ГШ ЗСУ – службовою особою відповідно до функціональних повноважень і затверджується керівником структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ.

Після цього у 5-денний термін заступники командувачів видів ЗСУ з логістики надсилають повідомлення про встановлені ліміти витрати пального відповідним об'єднанням, з'єднанням і військовим частинам з визначенням, за необхідності, цільових призначень пального за рахунок цих лімітів, а також повідомляють ЦУЗПММ.

2.3.4. Відповідно до одержаних від видів ЗСУ, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ планів розподілу лімітів витрати пального по ЦЗП, ЦУЗПММ розробляє річний план забезпечення паливом ЗСУ. Цим планом для видів ЗСУ, ЦЗП визначаються ліміти витрати (по всіх видах ЗСУ та споживачах, для яких ліміти затверджуються ЦУЗПММ), а також витяги з плану постачання пального на рік і обсяги запасів пального на кінець року, що планується.

ЦУЗПММ, крім того, розробляє:

план розподілу встановлених видам ЗСУ, ЦЗП, структурним підрозділам МОУ та ГШ ЗСУ річних лімітів витрати пального по кварталах та річних планів постачання – по кварталах і за марками пального;

річний план забезпечення ЗСУ мастильними матеріалами та спеціальними рідинами.

2.3.5. На підставі затверджених планів ЦУЗПММ повідомляє службам пального видів ЗСУ, ЦЗП, структурним підрозділам МОУ та ГШ ЗСУ ліміти витрати і плани постачання пального на рік, з розподілом по кварталах (якщо такий розподіл передбачений планом) та по видах ЗСУ і споживачах, для яких ліміти витрати затверджуються ЦУЗПММ, обсяги запасів пального, основних мастильних матеріалів та спеціальних рідин на кінець року, що планується, а також плани постачання мастильних матеріалів і спеціальних рідин.

2.3.6. Служби пального видів ЗСУ, ЦЗП, структурні підрозділи МОУ та ГШ ЗСУ у 10-денний термін після отримання з ЦУЗПММ повідомлення щодо встановлених ним лімітів витрати пального, повідомляють ЦУЗПММ та ЦЗП про розподіл цих лімітів по об'єднаннях, з'єднаннях та військових частинах по кожному ЦЗП.

2.3.7. ЦЗП після отримання з ЦУЗПММ повідомлення про річний план забезпечення паливом розробляє:

у 10-денний термін (після отримання повідомлення щодо встановлених лімітів) – план розподілу лімітів витрати пального по військових частинах, які забезпечуються за рахунок ліміту ЦЗП на рік і по кварталах; цим планом розподіляються основні види пального. План підписується начальником ЦЗП і затверджується начальником ЦУЗПММ;

у 15-денний термін – план забезпечення військ паливом, включаючи об'єднання, з'єднання і військові частини, що отримують ліміти витрати з ЦУЗПММ, який визначає плани постачання основних видів пального (за якими затверджені ліміти витрати) за марками та по кварталах, а також запаси пального на кінець року, що планується. План підписується начальником ЦЗП і затверджується начальником ЦУЗПММ;

у 25-денний термін – план забезпечення військ мастильними матеріалами і спеціальними рідинами, який визначає річні плани їх постачання, а також авіаційним гасом (для технічних цілей і освітлення); також цим планом для військових частин встановлюються запаси мастильних матеріалів і спеціальних рідин на кінець року, що планується, перелік яких щорічно визначається ЦУЗПММ. План підписується начальником ЦЗП і затверджується начальником ЦУЗПММ.

Форми планів, що розробляються, визначаються ЦУЗПММ.

2.3.8. ЦЗП надсилає військам повідомлення:

щодо встановлених лімітів витрати пального – у 3-денний термін після затвердження планів розподілу лімітів витрати пального;

щодо встановлених планів постачання пального і запасів пального на кінець року, що планується, – у 10-денний термін після затвердження відповідних планів забезпечення.

2.3.9. Об'єднання, з'єднання (споживачі), які здійснюють розподіл лімітів витрати пального між підпорядкованими військовими частинами, але

не виконують функції забезпечення паливом, у 5-денний термін з дня отримання повідомлення про встановлені ліміти витрати подають у ЦЗП дані щодо розподілу лімітів по з'єднаннях і військових частинах для обліку в плані забезпечення паливом.

2.3.10. Начальники служб пального об'єднань і з'єднань, які здійснюють функції забезпечення військ паливом, після отримання відповідних повідомлень розробляють:

у 5-денний термін – план розподілу лімітів витрати на рік і по кварталах; цей план підписується заступником командира об'єднання, з'єднання з логістики, затверджується командиром об'єднання, з'єднання;

у 10-денний термін – план забезпечення паливом на рік і по кварталах, річний план забезпечення мастильними матеріалами і спеціальними рідинами, згідно з якими визначаються плани постачання їх за марками і запаси на кінець року, що планується, по видах пального, основних мастильних матеріалах і спеціальних рідинах; плани забезпечення підписуються начальником служби пального і затверджуються заступником командира об'єднання, з'єднання з логістики.

Плани забезпечення паливом об'єднань та з'єднань розробляються відповідно до форм, які визначаються службами пального видів ЗСУ.

Витяги із планів розподілу лімітів витрати пального і планів забезпечення паливом надсилаються військовим частинам у 3-денний термін після затвердження цих планів.

2.3.11. Підставою для складання планів розподілу лімітів витрати пального і планів забезпечення паливом у видах ЗСУ, ЦЗП, об'єднаннях та з'єднаннях є:

заявки військових частин;

розрахунки потреби пального на заходи, не враховані заявками військових частин (на бойове чергування, організаційні заходи, навчання, випробування військової техніки тощо);

розрахунки потреби мастильних матеріалів і спеціальних рідин відповідно до запланованої витрати пального;

дані про витрату пального за минулий рік і розрахунки прогнозованої витрати за рік, що передує тому, що планується;

плани розподілу лімітів витрати пального по з'єднаннях та військових частинах, затверджені відповідними командувачами (командирами);

норми зберігання запасів пального;

відомості визначення щомісячної мінімальної потреби в пальному для забезпечення заходів життєдіяльності;

дані про фактичну наявність пального і розрахунки очікуваної наявності на початок року, що планується;

затверджені ліміти витрати і плани постачання пального на запланований період, а також встановлені обсяги запасів на кінець року, що планується, для виду ЗСУ, (об'єднання, з'єднання) в цілому.

2.3.12. Начальник служби пального військової частини за 10 днів до початку кожного кварталу, виходячи зі встановлених військовій частині

квартальних лімітів витрати пального, плану бойової підготовки, плану експлуатації військової техніки і заявок начальників служб, складає план розподілу лімітів витрати пального за групами експлуатації військової техніки з розподілом за місяцями. У військових частинах, де організацію експлуатації військової техніки покладено на підрозділи, ліміт витрати пального розподіляється по підрозділах.

План розподілу лімітів підписується заступником командира військової частини з логістики та начальником служби пального і затверджується командиром військової частини. Після цього дані про ліміти витрати пального як вихідні дані для розробки місячних планів експлуатації військової техніки доводяться до відома заступника командира з озброєння (технічної частини) та інших посадових осіб, які відповідають за експлуатацію військової техніки. Форма плану визначається службою пального виду ЗСУ.

2.3.13. У разі якщо повідомлення про встановлені ліміти витрати пального до початку року (кварталу), що планується, не отримано, військові частини мають право, до надходження повідомлення, витратити пальне щомісячно з розрахунку 5 % річного ліміту витрати минулого року.

2.3.14. Використання всіх видів військової техніки, а також виробнича і господарська діяльність військової частини, пов'язана з витратою пального, плануються з урахуванням завдань з бойової підготовки, виробничих та господарських планів, норм експлуатації (моторесурсів) військової техніки в межах затвердженого ліміту витрати пального.

2.3.15. Для забезпечення непередбачених потреб і завдань вищого командування в планах розподілу лімітів витрати пального і планах забезпечення паливом передбачається резерв пального в межах 5 % загального ліміту і плану постачання.

Збільшення встановленого військовим частинам ліміту витрати пального за рахунок резерву проводиться командувачем (командиром), який затвердив план розподілу ліміту витрати пального, або його заступником з логістики у разі постановки додаткових завдань.

2.3.16. Начальнику ЦУЗПММ і начальникам служб пального видів ЗСУ дозволяється збільшувати ліміт витрати об'єднань, з'єднань та військових частин в межах 20 % (за сумою всіх видач) передбаченого планом резерву.

2.3.17. Зміни встановлених лімітів витрати пального для видів ЗСУ, ЦЗП, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ готуються і затверджуються у порядку, встановленому відповідними командувачами (керівниками).

Про всі необхідні зміни лімітів заступники командувачів видів ЗСУ з логістики, а також відповідні уповноважені на те службові особи структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ повідомляють ЦУЗПММ, після чого, у разі отримання від ЦУЗПММ підтвердження про можливість забезпечення ресурсами пального запланованих змін лімітів, доводять їх до відповідних підпорядкованих об'єднань, з'єднань і військових частин.

2.3.18. ЦУЗПММ на підставі проведених змін лімітів витрати пального видів ЗСУ, структурних підрозділів МОУ та ГШ ЗСУ коригує план забезпечення, повідомляє про зміни лімітів і планів постачання ЦЗП та враховує ці зміни під час здійснення постачання пального.

2.3.19. За необхідності зміни лімітів витрати пального по з'єднаннях і військових частинах виду ЗСУ, структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ начальник служби пального виду ЗСУ, керівник структурного підрозділу МОУ та ГШ ЗСУ повідомляє про це ЦУЗПММ, яке вносить необхідні зміни в план забезпечення паливом, повідомляє про внесені зміни відповідні військові частини та ЦЗП для подальшого їх врахування під час здійснення постачання пального.

2.3.20. Всі зміни лімітів витрати пального приймаються до виконання ЦУЗПММ:

на I, II, III квартали – протягом першого місяця кварталу;

на IV квартал і поточний рік в цілому – до 15 жовтня цього року.

2.4. Постачання пального

2.4.1. Постачання пального ЗСУ здійснюється на конкурсних засадах переможцями процедури закупівлі або виконавцями державного оборонного замовлення на підставі укладених договорів (державних контрактів) відповідно до законів України “Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти” та “Про державне оборонне замовлення”.

Пальне постачається централізовано і децентралізовано.

Централізоване постачання пального означає:

відвантаження його на адресу ЦЗП та військових частин з підприємств національної економіки та суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності для перевезень наливом і в тарі залізничним (водним, трубопровідним) транспортом;

відвантаження його з ЦЗП (із запасів, які не належать виду ЗСУ, – отримувачу пального) наливом і в тарі для перевезень залізничним (водним, трубопровідним) транспортом за планами перевезень Центрального управління військових сполучень ЗСУ, розробленими за заявками ЦУЗПММ.

У разі необхідності за погодженням між ЦУЗПММ та Центральним управлінням військових сполучень ЗСУ централізовані перевезення пального для ЗСУ за окремими договорами контролюються органами військових сполучень.

Централізоване постачання пального планується на рік, поквартально та помісячно.

Децентралізоване постачання пального означає виділення коштів у межах призначень кошторису ЦУЗПММ та служб пального видів ЗСУ для закупівлі пального на місці через підпорядковані їм ЦЗП.

2.4.2. Оформлення децентралізованого постачання проводиться в ЦУЗПММ на підставі плану розподілу постачання пального і заявок, поданих службою пального виду ЗСУ відповідно до планів забезпечення паливом.

2.4.3. План розподілу постачання пального подається службою пального виду ЗСУ та ЦЗП в ЦУЗПММ 4 рази на рік, за 60 днів до початку кожного кварталу, що планується. У ньому виділена на квартал кількість пального подається розподіленою за марками та видами постачання (централізовано і децентралізовано) і, крім того, пальне, що витребовується до децентралізованого постачання, – по територіальних адміністративних регіонах.

Якщо до строку надання плану розподілу постачання пального на I квартал служба пального виду ЗСУ ще не має повідомлення про затверджений план постачання, то складається заявка, ідентична за формою та змістом плану розподілу постачання.

По пальному, децентралізоване постачання якого планується в цілому на рік, розподілення плану його постачання місцевими постачальниками подається одночасно з планом розподілу постачання (заявкою) на I квартал. Одночасно вказується кількість цього пального, що витребовується в рахунок річного плану до централізованого постачання з розподілом по кварталах.

2.4.4. Для планування централізованого постачання пального начальники служб пального видів ЗСУ та ЦЗП подають до ЦУЗПММ місячні заявки, з розрахунку рівномірного вибирання пального за затвердженим на рік (квартал) планом постачання, з урахуванням результатів виконання планів постачання за попередні місяці і отримання пального від інших видів ЗСУ (видача іншим видам ЗСУ) та ЦЗП, у тому числі під час заправки на аеродромах літаків, що перелітають.

У заявках для кожної марки пального вказується кількість (у цистернах і тоннах), станції (порти, пристані) призначення та їх належність до залізниці, отримувачі і терміни відвантаження за замовленнями.

2.4.5. Розподіли і заявки, що подаються на централізоване постачання пального, повинні бути розраховані на максимальне здешевлення перевезень. Відвантаження повинно плануватися, по можливості, безпосередньо за адресою військових частин наливанням залізничних цистерн (танкерів, барж). В окремих випадках відвантаження масел може здійснюватись у тарі.

Якщо виконання планів постачання окремих марок пального, за їх рівномірного розподілу по кварталах та місяцях, призводить до збільшення транспортних і накладних витрат (при цьому розподілі не забезпечується мінімальна навантажувальна норма), начальникам служб пального дозволяється у своїх розподілах і заявках допускати відхилення від кварталних і місячних планів та норм, вимагати відвантаження усієї кварталної, а за окремими продуктами – і річної норми однією відправкою.

2.4.6. Заступники командувачів видів ЗСУ з логістики та начальники ЦЗП за 40 днів до початку місяця, що планується, подають до ЦУЗПММ заявки на забезпечення паливом заходів, які плануються відповідними

видами ЗСУ та які не могли бути враховані місячними заявками служб пального видів ЗСУ та начальників ЦЗП. У заявках вказується необхідна кількість пального за марками і пункти призначення.

2.4.7. Військові частини подають до служби пального заявки на відвантаження пального в строки і за формами, встановленими Табелем термінових донесень Збройних Сил України (на мирний час).

Заявки на авіаційне пальне подаються за підписом командирів авіаційних частин.

При цьому авіаційні частини армійської авіації СВ ЗСУ подають свої заявки на авіаційне пальне начальнику тилу армійської авіації СВ ЗСУ, який узагальнює ці заявки і подає зведену заявку до служби пального СВ ЗСУ.

2.4.8. Відвантаження пального з підприємств національної економіки, суб'єктів підприємницької діяльності і ЦЗП безпосереднього підпорядкування на адресу видів ЗСУ передбачається ЦУЗПММ щомісячно на підставі плану розподілу фондів, місячних заявок видів ЗСУ на відвантаження пального та повідомлень Департаменту постачання матеріальних ресурсів МОУ про результати проведених тендерів.

Відвантаження пального залізницею з ЦЗП на адресу військових частин планується встановленим порядком.

З метою надання службі пального виду ЗСУ більших можливостей під час відвантаження пального згідно з місячним планом централізованого постачання для ЗСУ в окремих випадках їй може надаватися право самостійного розподілу пального, відвантаженого постачальниками у кількості, яку встановлено ЦУЗПММ. Відвантаження пального у цих випадках проводиться за рознарядками відповідної служби пального виду ЗСУ. Про відправлення, заплановані відповідно до рознарядки служби пального виду ЗСУ, ЦУЗПММ повідомляє постачальників і відповідні військові представництва МОУ із зазначенням станцій (портів, пристаней) призначення, одержувачів та кількість цистерн, ваги за марками пального для кожного з них.

2.4.9. Про кількість пального, запланованого до відвантаження згідно з планом або договорами на місяць, ЦУЗПММ повідомляє начальників служб пального видів ЗСУ та ЦЗП.

Служба пального виду ЗСУ після отримання повідомлення розподіляє пальне, яке надходить за договором у запланованому місяці, по станціях призначення та отримувачах з наступним уточненням по кожному транспорту (відправці).

Служба пального виду ЗСУ надсилає військовим частинам повідомлення про заплановану до відвантаження на їх адресу кількість пального.

2.4.10. Про відвантаження пального ЦУЗПММ повідомляє відповідних начальників служб пального видів ЗСУ та ЦЗП. У свою чергу останні повідомляють військові частини про відвантаження.

2.4.11. Контроль за якістю пального, що відвантажуються, ходом відвантаження і оперативне регулювання виконання місячних планів

централізованого відвантаження пального здійснює ЦУЗПММ через відправників вантажу.

2.4.12. У разі виникнення додаткової потреби в авіаційному пальному, пов'язаної з необхідністю забезпечення перельотів великих груп або тривалої роботи поодиноких літаків на одному з аеродромів непостійного базування, відповідна авіаційна частина, начальник тилу армійської авіації СВ ЗСУ повинні подати до служби пального виду ЗСУ не пізніше ніж за 90 діб до перельоту (до початку роботи поодиноких літаків) заявку на додаткову подачу авіаційного пального.

Служба пального виду ЗСУ вживає заходів щодо забезпечення додаткової потреби в пальному за рахунок надходження згідно з планом поточного (того, що наступає) місяця та запасом на ЦЗП і військових складах пального і лише у крайньому випадку подає до ЦУЗПММ заявку на додаткове відвантаження.

2.4.13. Місячні плани відвантаження пального можуть бути змінені лише у виняткових випадках, на підставі клопотання служби пального виду ЗСУ та ЦЗП і у відповідності з вимогами нормативно-правових актів.

2.4.14. Якщо зміни до плану централізованого відвантаження пального своєчасно внесені не були, і пальне, що прибуло за місцем призначення, прийняти неможливо, отримувач повинен подати до управління залізниці заявку на переадресацію пального до пункту, вказаного начальником служби пального.

У разі стягнення органами залізничного транспорту штрафу за зміни плану відвантаження пального, за відмову від запланованого рухомого складу штраф сплачується військовою частиною, за клопотанням якої внесено зміни або зроблено відмову.

2.4.15. Виділення річних і кварталних ресурсів пального з'єднанням і військовим частинам проводиться службою пального виду ЗСУ та ЦЗП на підставі планів забезпечення, а також плану розподілу постачання, що подається з'єднаннями та військовими частинами у тих випадках, коли вони одержують пальне з декількох ЦЗП.

2.4.16. На підставі затвердженого плану забезпечення паливом, виділених на рік (квартал) ресурсів, а також плану розподілу постачання, що подається з'єднаннями та військовими частинами, ЦУЗПММ складає і надсилає:

до постачальника, у встановлені договорами строки, – рознарядки на кількість пального для відвантаження за адресами військових частин;

ЦЗП – рознарядки (наряди) на видачу ними пального військовим частинам (кораблям).

Крім того, у встановлені договорами строки ЦУЗПММ подає постачальнику заявки на відвантаження пального залізничним транспортом, у межах ресурсів, на адреси військових частин і ЦЗП.

2.4.17. ЦЗП повідомляє з'єднання, військові частини, які знаходяться на забезпеченні, про кількість виділеного їм пального по кожному ЦЗП.

2.4.18. Начальник служби пального з'єднання на підставі плану забезпечення складає рознарядку на видачу пального військовим частинам (підрозділам), організовує одержання пального з ЦЗП.

2.4.19. Зміни рознарядок децентралізованих ресурсів по постачальнику та його територіальних відділеннях для виду ЗСУ в цілому проводяться ЦУЗПММ за умови прийняття цих змін постачальником.

2.4.20. Видача пального військовим частинам (кораблям) з ЦЗП проводиться за рознарядками ЦУЗПММ та служб пального видів ЗСУ.

2.4.21. Отримувач, який направляється військовою частиною на склад за паливом, повинен мати:

чекову вимогу з талоном;

документ (посвідчення особи);

копію наряду, видану службою пального (у тому випадку, якщо видавання не передбачено рознарядкою).

Видача пального з ЦЗП за кошти здійснюється за розрахунками-нарядами і дорученнями після попередньої оплати його вартості.

2.4.22. Відповідальність за повне та рівномірне вибирання пального за децентралізованим постачанням і приймання пального за планами централізованого постачання, з дотриманням норм часу розвантаження цистерн з паливом у пунктах призначення, несуть командири з'єднань і військових частин, а також начальник служби пального та заступник командувача виду ЗСУ з логістики.

У разі простою цистерн з паливом під наливанням або під зливанням понад встановлені строки командиром військової частини призначається службове розслідування. Винні особи притягуються до відповідальності у встановленому порядку.

2.4.23. Для подачі пального з ЦЗП до з'єднань, військових частин даного виду ЗСУ або з одного з'єднання (військової частини) до іншого згідно з планом забезпечення, а також у зв'язку з поновленням запасів, які зберігаються, плануються і здійснюються перевезення пального усіма видами транспорту в межах виду ЗСУ, ЦЗП.

2.4.24. На перевезення пального залізничним транспортом (в цистернах, вагонах) у межах виду ЗСУ, ЦЗП на місяць, що планується, служба пального виду ЗСУ подає заявки начальнику служби військових сполучень виду ЗСУ.

За необхідності вивезення з ЦЗП видів ЗСУ великої кількості пального (більше 100 цистерн) служба пального виду ЗСУ подає в ЦУЗПММ заявку на перевезення одночасно з черговою місячною заявкою на централізоване постачання пального.

2.4.25. Контроль за ходом і оперативне регулювання виконання перевезень пального в межах виду ЗСУ здійснює служба пального виду ЗСУ через свої ЦЗП, в межах ЦЗП – начальник ЦЗП, а в межах з'єднань і військових частин – на підставі повідомлень про відвантаження (надходження) пального.

2.4.26. За неподання залізницею вагонів (цистерн) для виконання плану перевезень, невикористання поданих вагонів (цистерн) або відмову від виділених згідно з планом вагонів (цистерн), а також за неподання декадної заявки, в результаті чого залізниця не надала вагони (цистерни), сплачується штраф згідно зі Статутом залізниць України, а винні притягуються до відповідальності у встановленому порядку.

2.4.27. Заявки (річні, кварталні) на морські та річкові перевезення в межах виду ЗСУ начальник служби пального виду ЗСУ подає за встановленою формою начальнику служби військових сполучень виду ЗСУ.

Під час подання кварталних заявок ураховується фактичне виконання перевезень за минулі і поточний квартали. Невиконані в минулі квартали і місяці поточного кварталу перевезення можуть включатися до заявки на наступний квартал, але в межах загальних обсягів перевезень пального, передбачених з початку року, включаючи квартал, що планується.

2.4.28. Начальник служби військових сполучень виду ЗСУ першого числа кожного місяця направляє начальнику служби пального виду ЗСУ витяг із графіка поставлення вагонів під завантаження.

2.4.29. Для забезпечення кораблів паливом у морі і на рейдах використовуються допоміжні судна ВМС ЗСУ.

2.4.30. Перевезення (за винятком тих, що проводяться для підприємств ВМС ЗСУ) і забезпечення кораблів паливом здійснюються допоміжними суднами безкоштовно.

Подача пального кораблям і військовим частинам допоміжними суднами проводиться за заявками служби пального ВМС ЗСУ, які подаються до служби допоміжного флоту напередодні дня подання – не пізніше 16 години, а на перевезення до берегових баз – не пізніше, ніж за 3 доби до поставлення судна під завантаження.

У заявці вказуються найменування і загальна маса вантажу, місце та час завантаження, пункт призначення.

2.4.31. Служба допоміжного флоту зобов'язана підготувати і подати виділені судна в строк і в такому стані, який виключає можливість псування пального. Підготовка судна до приймання нафтопродуктів, включаючи і зачищення танків, є обов'язком служби допоміжного флоту, за винятком тих випадків, коли за вимогою служби пального в судно заливаються інші види нафтопродуктів. У таких випадках зачищення танків проводиться силами та засобами служби пального.

2.4.32. Навантаження (наливання) нафтопродуктів на судно проводиться силами і засобами складу. У пунктах і на рейдах, які не мають засобів перезавантаження, вантажні роботи проводяться засобами суден. Операції подавання рукавів на танкер та їх забирання з нього проводяться вантажовідправником (вантажоприймачем).

Зливання (наливання) нафтопродуктів з допоміжних суден флоту в резервуари складів, а також подавання кораблям пального проводяться за нормами, які розробляються на місці службою допоміжного флоту сумісно зі службою пального і затверджуються командувачем ВМС ЗСУ, а із суден

інших міністерств – за нормами, які розробляються відповідними міністерствами.

2.4.33. Подача пального кораблям, які знаходяться на забезпеченні безпосередньо в службі пального ВМС ЗСУ, проводиться транспортними засобами ВМС ЗСУ, а кораблям, які знаходяться на забезпеченні в берегових базах, – транспортними засобами цих баз.

2.4.34. Підвезення пального береговим військовим частинам ВМС ЗСУ проводиться:

до причалів у пунктах навантаження – транспортом загального користування або засобами відповідної служби пального;

до причалів у пунктах вивантаження – плавучими засобами допоміжного флоту ВМС ЗСУ;

від причалів у пунктах вивантаження до складів військових частин – засобами цих військових частин.

2.4.35. Підвезення пального з'єднанням і військовим частинам з ЦЗП автомобільним транспортом проводиться централізовано. Централізоване підвезення пального організується в виді ЗСУ, з'єднанні, гарнізоні у встановленому порядку.

2.4.36. За неможливості своєчасного виконання перевезень пального залізничним, водним або автомобільним транспортом залучається повітряний транспорт. У цьому разі вживаються заходи щодо організації доставки пального літаками цивільної авіації. Лише за неможливості їх використання через негабаритність вантажу, особливу режимність аеродромів відправлення (призначення) або з інших причин, використовуються військові транспортні літаки. Перевезення військовими транспортними літаками в інтересах військових частин видів ЗСУ виконуються військово-транспортною авіацією ПС ЗСУ відповідно до плану.

2.4.37. Перевезення пального військово-транспортними літаками для з'єднань і військових частин видів ЗСУ за заявками відповідних об'єднань та з'єднань організуються штабами видів ЗСУ, які розробляють річний, кварталний і місячні плани повітряних перевезень, що виконуються транспортними літаками відповідного виду ЗСУ.

2.4.38. Заявки (річні, кварталні, місячні) на повітряні перевезення пального в межах видів ЗСУ, які підлягають виконанню як військово-транспортними літаками, так і літаками цивільної авіації, начальники служби пального видів ЗСУ направляють начальникам служби військових сполучень видів ЗСУ у встановлені терміни.

2.4.39. Начальник служби пального військової частини відповідно до місячного (квартального) плану експлуатації військової техніки, розпорядження на польоти і заявки заступника командира авіаційної частини з інженерно-авіаційної служби організує відпускання пального підрозділам безпосередньо на військову техніку зі складу або через пункт заправки паливом військової частини (систему групової заправки).

2.4.40. Передача пального з однієї військової частини до іншої (з корабля на корабель) у межах з'єднання проводиться за розпорядженням

заступника командира з'єднання з логістики, а передавання пального у військову частину іншого з'єднання або здавання його на ЦЗП проводиться за нарядами ЦУЗПММ.

Як правило, передача пального з корабля на корабель, у разі належності цих кораблів до різних дивізіонів, проводиться за розпорядженням старшого начальника, і лише у виняткових випадках – за взаємним погодженням командирів кораблів.

Передача пального з однієї військової частини до іншої (з корабля на корабель) оформлюється чековою вимогою.

2.4.41. Танки, самохідні артилерійські установки, бойові машини піхоти та інші машини (далі – машини), кораблі, допоміжні судна і плаваючі засоби (далі – кораблі), під час відправки їх на ремонтні підприємства, бази (склади) зберігання військової техніки своїм ходом, забезпечуються палимим військової частини-відправника у кількості, необхідній на шлях проходження до місця призначення. Пальне для цієї мети витрачається за рахунок затвердженого військової частині ліміту.

Пальне, що залишилося в паливних баках машини, приймається ремонтним підприємством, базою (складом) зберігання військової техніки за накладною або чековою вимогою.

У разі докування кораблів на судноремонтних заводах пальне і мастила з кораблів здаються на склади пального за чековими вимогами. У тому разі, якщо мастила з кораблів, які здаються, не відпрацювали половину строку напрацювання, вони можуть видаватись (після лабораторного аналізу) для подальшого використання. У всіх інших випадках мастила, які здаються, приймаються як відпрацьовані.

У військової частині підставою для списання пального, яке вибуло разом з машинами (кораблями), зданими в ремонт на базу (склад) зберігання військової техніки, є шляхові листи, а також чеківі вимоги (накладні), видані ремонтним підприємством, базою (складом) зберігання військової техніки, які прийняли машину (корабель).

2.4.42. У разі відправлення машин (кораблів) ремонтними підприємствами, базами (складами) зберігання військової техніки системи, агрегати і механізми заправляються мастильними матеріалами та спеціальними рідинами повністю, відповідно до керівництва (інструкції) з експлуатації даної машини (корабля). Цей же порядок поширюється і на пальне, якщо норми видавання його не встановлені.

Передача пального разом з машинами (кораблями) оформлюється чековими вимогами, які пред'являються приймальниками. Крім того, кількість пального, видана на кожну машину, вказується у шляховому листі.

Підставою для списання пального підприємством, базою (складом) зберігання військової техніки є чекова вимога із розпискою особи, яка прийняла машину (корабель). Мастильні матеріали і спеціальні рідини видаються і списуються на ремонтних підприємствах за відповідними нормами. Пальне, одержане разом з машинами (кораблями), оприбутковується військовою частиною на підставі талону чекової вимоги.

2.4.43. Пальне, витрачене машинами (кораблями) на шлях проходження від ремонтного підприємства, бази (складу) зберігання військової техніки до військової частини (пункту базування), списується по шляховому листу за рахунок ліміту витрати пального військової частини.

2.4.44. Пальне для заправки машин (кораблів), які передаються військовим частинам, ремонтне підприємство, база (склад) зберігання військової техніки одержують понад ту кількість пального, яку виділено для забезпечення їх власних потреб. Підставою для видавання пального на такі цілі є чекові вимоги на пальне, що було передане з машинами (кораблями) за минулий звітний період.

2.4.45. Машини, які приймаються від підприємств національної економіки, заправляються паливом за їх рахунок у кількості, передбаченій технічною документацією. З прибуттям машин (кораблів) до військової частини (пункту базування), пальне в них заміряється, складається акт заміру, який є підставою для оприбуткування пального по книгах обліку як такого, що прибуло від цивільної організації.

2.4.46. Пальне для проведення державних випробувань кораблів після їх збудування або ремонту видається безкоштовно за рахунок лімітів витрати пального, виділених ВМС ЗСУ.

Забезпечення паливом заводських випробувань кораблів під час їх будівництва і ремонту здійснюється відповідним підприємством МОУ чи національної економіки або видається за кошти за рахунок лімітів витрати, які виділяються ВМС ЗСУ. Видавати цим підприємствам пальне для опалення кораблів ВМС ЗСУ, що ремонтуються, забороняється.

2.4.47. З метою економії і створення додаткових ресурсів з'єднання та військової частини зобов'язані збирати всі відпрацьовані нафтопродукти та їх суміші і здавати їх на пункти збору за вказівками вищого органу служби пального.

Збирання, здавання і використання відпрацьованих нафтопродуктів проводяться відповідно до Інструкції про порядок збору та здавання відпрацьованих нафтопродуктів, затвердженої наказом заступника Міністра оборони України по тилу – начальника тилу Збройних Сил України від 23 лютого 1994 року № 11.

2.4.48. Облік відпрацьованих нафтопродуктів ведеться відповідно до Керівництва з обліку озброєння, техніки, майна та інших матеріальних засобів у Збройних Силах, затвердженого наказом Міністра оборони 1979 року № 260.

2.5. Забезпечення миротворчих підрозділів

2.5.1. Забезпечення миротворчих контингентів здійснюється відповідно до директив Міністра оборони України про проведення ротацій миротворчих підрозділів, що видаються щорічно.

3. Організація заправки військової техніки паливом

3.1. Своєчасна і в повному обсязі заправка військової техніки паливом є необхідною умовою забезпечення бойової готовності військових частин. Вона досягається за рахунок:

своєчасного поповнення запасів пального на складах, у пунктах заправки паливом, танкерах та автомобільних засобах заправки і транспортування пального;

належного утримання, своєчасного технічного обслуговування і раціонального використання за призначенням наявних військових засобів заправки, транспортування й перекачування пального;

чіткої організації заправки військової техніки паливом, досвіду і навичок особового складу.

3.2. Командир військової частини зобов'язаний постійно здійснювати контроль за забезпеченістю військової частини паливом, технічним станом засобів заправки, своєчасно ставити завдання і визначати порядок заправки військової техніки паливом.

Заступник командира військової частини з логістики (матеріально-технічного забезпечення) відповідає за готовність служби пального і автотранспортних підрозділів, своєчасну подачу пального, передбаченого для заправки машин даних марок за сезоном експлуатації. Він визначає місце засобів заправки із запасами пального в колонах військової частини під час маршу, в районах постійної та тимчасової дислокації відповідно до рішення командира військової частини.

Начальник служби пального військової частини відповідає за:

утримання необхідних запасів пального потрібної номенклатури на складі пально-мастильних матеріалів (далі – склад), пункті заправки паливом (пункті видачі пального) військової частини;

стан, обладнання і роботу пункту заправки паливом (пункту видачі пального) та системи групової заправки паливом літаків;

використання засобів заправки й транспортування пального і технічний стан спеціального обладнання;

якість та належне застосування пального, яке видається для заправки військової техніки.

Він складає розрахунок на заправку військової техніки паливом, надає пропозиції стосовно місця засобів заправки із запасами пального, проводить інструктаж особового складу щодо порядку заправки військової техніки.

Командири підрозділів безпосередньо відповідають за організацію і проведення заправки військової техніки підрозділів паливом.

Командир автотранспортного підрозділу, призначеного для підвезення пального і заправки ним військової техніки, відповідає за технічний стан і безперебійну роботу автомобільних засобів заправки і транспортування пального, своєчасне підвезення пального на склад, пункт заправки паливом та в підрозділи, підготовку особового складу підрозділу для виконання завдань із заправки військової техніки паливом.

3.3. Заправка паливом військової техніки проводиться на стаціонарних або польових пунктах заправки (пунктах видачі).

Стаціонарні пункти заправки паливом (пункти видачі пального) будуються у пунктах постійної дислокації військових частин та навчальних центрах (таборах) за існуючими типовими проектами на території стаціонарних парків.

Вони укомплектовуються колонками для заправки паливом і мастилами, резервуарами, засобами виміру та пожежним інвентарем. За необхідності передбачається підігрівання мастил.

3.4. У разі розміщення декількох військових частин з невеликою витратою пального в одному гарнізоні, навчальному центрі (таборі), розпорядженням командира об'єднання, з'єднання (начальника гарнізону) може створюватися об'єднаний стаціонарний пункт заправки паливом за рахунок сил і засобів цих військових частин, який забезпечується паливом і мастилами зі складу однієї з військових частин або зі складу з'єднання.

3.5. У населених пунктах, де обладнання самостійних стаціонарних пунктів заправки паливом для кожної військової частини з невеликою витратою пального неможливе через умови розташування або недоцільність з економічних міркувань, розпорядженням заступника командувача виду ЗСУ з логістики, начальника ЦУЗПММ можуть створюватися гарнізонні стаціонарні пункти заправки паливом або може використовуватися стаціонарний пункт заправки паливом однієї з військових частин.

3.6. Пальне на пункті заправки паливом (пункті видачі пального) військової частини (підрозділу) відпускається в паливні баки та додаткову тару, встановлену на машинах, за роздавальними відомостями. Підставою для відпуску пального є шляховий лист.

3.7. Заправка паливом машин військових частин на шляху проходження територією іншого ЦЗП проводиться з письмового дозволу начальника ЦУЗПММ за клопотанням начальника служби пального виду ЗСУ та начальника ЦЗП, де відповідна військова частина знаходиться на забезпеченні.

3.8. У разі необхідності заправки паливом військової техніки одних військових частин на пунктах заправки паливом інших військових частин видача пального проводиться за нарядом (розпорядженням) вищого органу служби пального після пред'явлення одержувачем чекової вимоги.

Кількість виданого пального проставляється в чековій вимозі, окремій роздавальній відомості і шляховому листі.

Якщо неможливо своєчасно отримати наряд (розпорядження) вищого органу служби пального або відсутня чекова вимога, заправка проводиться

на підставі розпоряджень заступника командира військової частини з логістики (матеріально-технічного забезпечення) за накладною із записом у шляховому листі і роздавальній відомості, з наступним оформленням чекової вимоги.

3.9. У разі тимчасового розташування військ у польових умовах розгортаються польові пункти заправки паливом із залученням штатно-табельних засобів військових частин: автопаливозаправників, автопаливомаслозаправників, автомаслозаправників та автоцистерн. Крім того, для заправки військової техніки в польових умовах використовуються агрегати для заправки бойових машин. За необхідності польові пункти заправки паливом розгортаються силами і засобами вищих органів служби пального з використанням спеціальних підрозділів: окремих рот масової заправки паливом, нештатних команд від ЦЗП і комплектів польових заправних пунктів.

3.10. Заправка паливом військової техніки військової частини, яка здійснює марш, проводиться, як правило, після його завершення або в районах денного (нічного) відпочинку на великих привалах.

3.11. Перед початком маршу запаси пального на машинах повинні бути поповнені до встановлених розмірів для того, щоб, по можливості, забезпечити добовий перехід із збереженням запасу пального в баках не менше ніж 0,2 заправки.

На військовій техніці, яка має недостатній запас ходу по паливу, необхідно передбачати наявність потрібної його кількості у тарі. За відсутності такої можливості запаси пального, яких не вистачає, розміщуються у транспорті підрозділу або військової частини. Заправляються машини паливом із встановленої на них тари та засобів заправки (транспортування) паливом підрозділу, військової частини силами екіпажу (водіїв).

3.12. Для заправки машин під час здійснення маршів на велику відстань додатково залучається транспорт підвезення пального об'єднання, з'єднання, а також вантажні автомобілі з резервуарами і тарою, виділені старшим начальником для підвезення пального на період маршу.

Якщо для підвезення пального і заправки машин використовуються вантажні автомобілі з встановленими на них резервуарами або завантажені тарою з паливом, то вони повинні бути обладнані засобами пожежогасіння. На групу машин можуть виділятися мотонасосна установка або ручні насоси з обладнанням для видачі пального і засоби малої механізації.

3.13. Під час здійснення маршу основна частина засобів заправки і транспортування із запасами пального, як правило, розподіляється по колонах військових частин та підрозділів.

З метою прискорення заправки ці засоби можуть завчасно направлятися і розгортатися в районах денного (нічного) відпочинку та великих привалів.

3.14. Поповнення запасів пального в підрозділах та військових частинах здійснюється, як правило, шляхом подачі пального засобами вищої

ланки. В окремих випадках автомобілі можуть направлятися для поповнення пального на ЦЗП вищої ланки, з яких передбачено забезпечення паливом військової частини під час маршу.

3.15. У разі перевезення залізницею всі машини, до їх завантаження в ешелон, заправляються паливом, ураховуючи умови перевезення. До складу ешелонів включаються штатні засоби заправки і транспортування, заповнені паливом.

3.16. Заправка паливом літаків на аеродромах здійснюється за допомогою систем групової заправки, автопаливозаправників, автомаслозаправників, заправних агрегатів та інших засобів.

До заправки літаків паливом допускаються тільки справні, повністю укомплектовані та перевірені засоби заправки.

Начальник служби пального авіаційної частини відповідає за технічний стан системи групової заправки паливом (резервуарів, трубопроводів, перекачувальних засобів, заправних агрегатів, фільтрів, запірної апаратури тощо), контролює своєчасність та якість технічного обслуговування і забезпечує спеціальні ремонтні підрозділи агрегатами та запасними частинами до спеціального обладнання автомобільних засобів заправки і транспортування пального. Вказівки начальника служби пального з цих питань обов'язкові для виконання командиром спеціального автомобільного підрозділу, який забезпечує виконання всіх робіт щодо технічного обслуговування спеціального обладнання автомобілів, включаючи своєчасне зачищення цистерн, зміну фільтрів, регулювання та заміну несправного обладнання.

3.17. Системи групової заправки обладнуються як на технічних позиціях аеродромів для забезпечення групової заправки літаків, так і в зонах розосередження, ураховуючи подачу пального до кожного літака, який знаходиться в укритті.

Заправка паливом літаків на аеродромах, обладнаних системами групової заправки, проводиться головним чином з використанням цих систем; автомобільні засоби заправки повинні знаходитися на зберіганні у готовності до використання.

3.18. Видача пального на автомобільні засоби заправки проводиться на складі авіаційно-технічної частини стаціонарними насосними установками або пересувними засобами перекачування.

3.19. Безпосередня заправка паливом літаків здійснюється особовим складом інженерно-авіаційної служби авіаційної частини за участю особового складу служби пального автомобільної та електрогазової служби авіаційно-технічної частини. При цьому паливо з автопаливозаправників та систем групової заправки відпускається за роздавальними відомостями. Підставою для заправки паливом є дозвіл інженера авіаційної частини на заправку після перевірки якості пального.

3.20. Порядок заправки паливом військових літаків на аеродромах інших міністерств та організацій України, а також літаків інших міністерств та організацій України на військових аеродромах визначений нормативно-

правовими актами України і здійснюється за рішенням Міністра оборони України або начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

3.21. Після заправки паливом літаків інших міністерств та організацій України на військових аеродромах начальники служби пального авіаційно-технічних частин подають до служби пального виду ЗСУ, який забезпечує паливом ці авіаційні частини, оформлені встановленим порядком вимоги відповідних міністерств та організацій України на заправку паливом або двосторонні акти, що підтверджують заправку.

Служба пального виду ЗСУ, отримавши вимогу (двосторонній акт), подає встановленим порядком до відповідного міністерства або організації України, якій належить заправлений літак, рахунок на оплату вартості виданого пального разом з оформленою вимогою (двостороннім актом).

3.22. Заправка літаків зарубіжних держав паливом здійснюється на підставі дозволу начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

3.23. Заправка кораблів паливом здійснюється стаціонарними і пересувними засобами:

біля причалів – через берегові роздавальні споруди ЦЗП та автомобільні засоби заправки;

на рейдах – за системами безпричальної заправки;

на рейдах і у морі – танкерами допоміжного флоту.

3.24. Для пунктів базування кораблів порядок заправки паливом оголошується наказом заступника командувача ВМС ЗСУ з логістики, яким визначаються розпорядок роботи ЦЗП, способи і терміни заправки, порядок подачі до служби пального заявок від кораблів на поповнення запасів пального.

Заправка кораблів паливом здійснюється за чековими вимогами.

3.25. Обладнання ЦЗП, що здійснюють заправку кораблів паливом біля причалів через берегові роздавальні споруди, повинно відповідати конкретним умовам розміщення кожного ЦЗП, вимогам за кількістю кораблів, які можна одночасно заправляти, і продуктивності заправки. За необхідності заправка паливом кораблів може здійснюватися біля тимчасових і плаваючих причалів, обладнаних трубопроводами та роздавальними пристроями, а також автомобільними засобами заправки.

3.26. Заправка малих кораблів паливом проводиться за допомогою спеціальних комплектів обладнання для групової заправки кораблів.

Заправка торпедних катерів з берега може здійснюватися безпосередньо з автопаливозаправників та автомаслозаправників, які подаються до кромки води.

3.27. Безпричальна заправка кораблів паливом застосовується за відсутності причальних споруд або за недостатніх їх розмірів та у випадках, коли глибина акваторії не дозволяє кораблям підходити до причалів. Вона

здійснюється за допомогою сталених і гумотканинних трубопроводів та спеціальних комплектів безпричальної заправки кораблів.

3.28. Заправка кораблів паливом за допомогою танкерів і нафтоналивних барж допоміжного флоту виконується на рейдах і в морі за заявками командирів кораблів. Відповідальність за заправку кораблів у морі несуть командири цих кораблів. За заправку групи кораблів у морі відповідає заступник командира з'єднання з електромеханічної частини.

3.29. За підготовку баків машин (літаків) і цистерн (танків) кораблів до заповнення паливом (заправки), за збереження та якості пального з моменту наливання його в баки машин (літаків) і цистерни (танки) кораблів відповідають:

у військових частинах СВ ЗСУ України і по наземній техніці у військових частинах інших видів ЗСУ – командир підрозділу;

в авіаційних частинах – авіаційний технік (механік) літака;

на кораблях – командир БЧ-5;

на наливних плаваючих засобах – вантажний помічник капітана (командира) або посадова особа, відповідальна за вантаж.

4. Застосування та витрата пального

4.1. На військовій техніці ЗСУ застосовується паливо, передбачене технічною документацією з її експлуатації, наказом Міністра оборони України від 6 січня 1999 року № 01, наказом Міністра оборони СРСР від 1 квітня 1981 року № 060, наказом Міністра оборони СРСР від 12 березня 1981 року № 045.

4.2. Паливо допускається до застосування на дослідній та серійній військовій техніці на підставі позитивних результатів досліджень, випробувань і рішень Технічного комітету з допуску до застосування продуктів нафтопереробки та нафтохімії і приймається до забезпечення ЗСУ наказами начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України або командувачів видів ЗСУ.

Проекти наказів про допуск до застосування та прийняття на забезпечення пального готуються ЦУЗПММ спільно з Департаментом постачання матеріальних ресурсів МОУ та структурними підрозділами МОУ та ГШ ЗСУ, які відповідають за експлуатацію військової техніки (далі – управління-замовники).

В окремих випадках пальне допускається до застосування та приймається на забезпечення відповідно до спеціальних вказівок керівників управлінь-замовників та начальника ЦУЗПММ.

4.3. Упровадження нових марок пального до застосування на військовій техніці та узагальнення досвіду їх застосування організовують управління-замовники за участю ЦУЗПММ.

4.4. Відміна застосування прийнятих на забезпечення марок пального для військової техніки, яка знаходиться на озброєнні ЗСУ, здійснюється тими службовими особами, якими вони були допущені до застосування, за погодженням з ЦУЗПММ.

Тимчасове припинення застосування прийнятих на забезпечення марок пального на строк до 6 місяців і заборона застосування окремих партій пального допускається сумісними вказівками відповідних керівників управлінь-замовників та начальника ЦУЗПММ.

4.5. У тих випадках, коли передбачено застосування декількох марок пального (включаючи дублюючі та резервні марки), допускається змішування їх в системах живлення, змащування, у гідравлічних, амортизаційних, охолоджуючих та гальмівних системах у будь-яких співвідношеннях, а також заміна пального без промивання систем, за винятком випадків, передбачених інструкціями з експлуатації чи документами щодо допуску пального до застосування.

Змішування синтетичних мастил з мінеральними мастилами, окрім випадків, передбачених відповідними інструкціями, не дозволяється.

4.6. Пальне іноземного виробництва допускається до застосування на вітчизняній військовій техніці відповідно до Інструкції із взаємозаміни пального, мастильних матеріалів і спеціальних рідин, які виробляються в іноземних країнах, Настанови з інженерно-авіаційної служби ЗСУ, Інструкції із взаємозаміни вітчизняних і зарубіжних палив, мастил і спеціальних рідин для техніки ВМС, на підставі випробувань, проведених органом хімотології, та допуску, наданого службовою особою, яка має на це право.

Крім того, управління-замовник під час розроблення інструкцій керується Таблицями еквівалентів палив, мастильних матеріалів і спеціальних рідин вітчизняного та іноземного виробництва (із наземної та морської техніки) і Переліком зарубіжних пально-мастильних матеріалів, допущених до застосування на вітчизняній авіатехніці.

В окремих випадках пальне іноземного виробництва допускається до застосування на вітчизняній військовій техніці сумісними вказівками керівників управлінь-замовників і начальника ЦУЗПММ.

4.7. Пальне, що застосовується на військовій техніці, повинно відповідати вимогам діючих стандартів (технічних умов).

В окремих випадках допускається застосування пального, якість якого має відхилення від вимог стандартів (технічних умов), у межах, визначених Керівництвом з контролю якості пального.

Авіаційні мастила, які мають припустимі відхилення від вимог стандартів (технічних умов) в показниках якості, можуть застосовуватись на літаках ПС ЗСУ за згодою інженерно-авіаційної служби після проведення повного аналізу їх придатності до застосування, у ВМС ЗСУ – за згодою служби експлуатації та ремонту.

Для заправки машин непорушного запасу використовують пальне, якість якого відповідає вимогам стандарту (технічних умов), за показниками повного аналізу, в обсязі, встановленому Керівництвом з контролю якості пального.

4.8. Пальне, якість якого має відхилення від вимог стандарту (технічних умов) вище меж, встановлених Керівництвом з контролю якості пального, підлягає виправленню.

Виправлене пальне допускається до застосування на військовій техніці, окрім машин непорушного запасу, начальниками ЦУЗПММ та служби пального виду ЗСУ після перевірки його якості в обсязі повного аналізу. Рішення про застосування виправленого авіаційного пального приймає заступник командира авіаційної частини з озброєння на підставі паспорта на виправлене пальне і рекомендацій лабораторії, а в окремих, особливо важливих випадках, – заступник командувача ПС ЗСУ з логістики спільно з головним інженером авіації та начальником служби пального органу забезпечення, а у ВМС ЗСУ – заступник командувача з логістики спільно з начальником служби експлуатації та ремонту і начальником служби пального.

4.9. Регеновані масла або суміші регенованих та свіжих масел застосовуються поряд зі свіжими маслами, якщо їх якість відповідає вимогам стандартів (технічних умов) на свіже масло, з урахуванням допустимих відхилень за окремими показниками якості на регеновані масла.

Неодмінною умовою для застосування регенованих масел з присадками є доведення вмісту передбачених у маслах присадок до значень, встановлених стандартами (технічними умовами) на свіжі масла.

Регеновані масла не застосовуються тільки у разі, якщо інструкціями з експлуатації військової техніки забороняється їх використання, а також на військовій техніці непорушного запасу.

4.10. Пальне застосовується на військовій техніці протягом року (всесезонні марки) або протягом літнього (літні марки) і зимового (зимові марки) періодів експлуатації. Терміни заміни літніх марок пального на зимові (зимових марок – на літні) встановлюються наказами командувачів видів ЗСУ.

Під час переведення техніки на літній період експлуатації дизельне паливо зимових марок у баках машин на літні марки не замінюється.

Під час переведення техніки на зимовий період експлуатації дизельне паливо літніх марок у баках машин підлягає обов'язковій заміні на зимові марки.

4.11. Заміна сезонних мастильних матеріалів у двигунах, агрегатах трансмісії, ходовій частині проводиться:

на навчально-бойових (навчальних) і транспортних машинах – у міру відпрацювання їх експлуатаційних строків, але не пізніше встановленого строку переведення машин на сезонний режим експлуатації;

на машинах, які знаходяться на зберіганні, – під час проведення річного технічного обслуговування.

Заміна всесезонних мастильних матеріалів у двигунах та агрегатах машин усіх груп експлуатації проводиться тільки після відпрацювання ними встановлених експлуатаційних строків.

4.12. Заступники командирів військових частин з логістики (озброєння) контролюють якість і належне застосування пального на військовій техніці відповідно до нормативно-технічної документації.

Заступники командирів підрозділів з логістики (озброєння) на кожну машину, яка утримується на зберіганні, після заправки її паливом роблять запис у формулярі (картці зберігання) машини про дату заправки та марку залитого пального згідно з державним стандартом (технічними умовами) і номер паспорта на це паливо.

4.13. Паливо витрачається на експлуатацію, ремонт, консервацію і зберігання військової техніки, яка знаходиться на озброєнні ЗСУ, за встановленими постійними або тимчасовими нормами.

Постійні норми вводяться в дію без встановлення строку, тимчасові – на строк, який не перевищує двох років.

Постійні норми витрати розробляються на підставі:

звітних даних про фактичну витрату пального, отриманого під час експлуатації і ремонту військової техніки у військових частинах ЗСУ, за період не менше року;

узагальнення й аналізу пропозицій до проектів норм управлінь-замовників, видів ЗСУ, науково-дослідних установ і випробувальних полігонів.

Тимчасові норми для нової військової техніки розробляються на підставі:

технічної характеристики підприємства-виробника для цього зразка військової техніки;

експлуатаційних даних науково-дослідних установ і випробувальних полігонів про витрату пального;

звітних даних про витрату пального, отриманих під час державних випробувань, а також під час експериментальної або військової експлуатації та ремонту військової техніки у військових частинах.

4.14. Норми витрати пального для зразків техніки, які мають загальне призначення і знаходяться на укомплектуванні ЗСУ, встановлюються наказом Міністра оборони України.

Для решти військової техніки норми витрати пального розробляються видами ЗСУ та управліннями-замовниками, у компетенції яких є експлуатація військової техніки, узгоджуються з ЦУЗПММ і вводяться в дію наказами Міністра оборони України.

На військові представництва МОУ в конструкторських бюро і на підприємствах національної економіки, які є розробниками і виробниками військової техніки, покладається контроль за відповідністю встановлених під час відпрацювання виробів строків роботи пального, його фактичної працездатності, з урахуванням питань заміни, доливання, збирання відпрацьованих пально-мастильних матеріалів і спеціальних рідин.

4.15. На нову військову техніку, а також на несерійну військову техніку й обладнання, на які норми витрати пального не встановлено, управління-замовники розробляють тимчасові норми витрати пального, які вводяться в дію наказами (вказівками) відповідних командувачів видів ЗСУ, керівників управлінь-замовників тільки після узгодження з ЦУЗПММ.

4.16. Під час проведення фізико-хімічних аналізів, лабораторних і науково-дослідних робіт у військових частинах з використанням методів за державними стандартами (технічними умовами) необхідно керуватися нормами витрати пального, встановленими відповідними державними стандартами (технічними умовами).

Для методів випробувань, на які відсутні державні стандарти (технічні умови) або не встановлені норми витрати пального, розробляються тимчасові норми витрати пального.

4.17. За відсутності постійних або тимчасових норм витрати пального надалі, до їх встановлення, пальне видається і витрачається відповідно до заводської інструкції або паспорта на машину (корабель, двигун, агрегат, прилад тощо), але не більше трьох місяців з моменту надходження техніки.

Відповідальність за своєчасну розробку і введення в дію тимчасових та постійних норм витрати пального несуть управління-замовники.

4.18. Відповідальність за організацію періодичного перегляду, узагальнення і подання на затвердження Міністру оборони України постійних норм витрати пального для військової техніки СВ ЗСУ та наземної військової техніки інших видів ЗСУ, контроль за розробкою та узгодженням норм витрати пального для авіаційної військової техніки, енергетичних установок кораблів та озброєння ВМС ЗСУ, належним застосуванням затверджених тимчасових і постійних норм покладається на ЦУЗПММ, а також на служби пального видів ЗСУ.

4.19. Пальне витрачається в межах встановленого ліміту. За витрату пального понад ліміт відповідальність несуть відповідні командири (начальники), їх заступники з логістики (озброєння), начальники служб пального військових частин.

Ліміт витрати пального, не використаний протягом календарного року, анулюється.

4.20. Ліміт витрати пального військовим частинам встановлюється відповідно до розрахунку мінімальної місячної потреби, планів бойової підготовки, річних норм експлуатації (моторесурсів) штатної військової техніки та планів господарської та економічної діяльності.

Якщо ліміти витрати пального не повністю забезпечують потребу військової частини за нормами (планами) експлуатації техніки, плани експлуатації всіх видів техніки військової частини приводяться у відповідність із встановленими лімітами витрати пального.

4.21. Всі автомобілі або спеціальна військова техніка, направлені на укомплектування військових частин замість штатних зразків, які використовуються за штатним призначенням, забезпечуються паливом за відповідними нормами нарівні зі штатними зразками військової техніки.

4.22. Витратою пального вважається кількість пального, практично спалена двигунами, освітлювальними і нагрівальними установками, а також використана як розчинник для розрідження мастила в системі змащування двигуна й агрегатах трансмісії та для санітарно-гігієнічних потреб.

Підставою для списання витраченого пального є:

для бронетанкової, автомобільної та іншої гусеничної і колісної військової техніки – шляхові листи;

для літаків – польотні листи;

для енергетичних установок кораблів – судовий та вахтовий журнали електромеханічної частини;

для спеціальних агрегатів – робочий лист агрегату.

В інших випадках витрачене пальне списується за актами, затвердженими командиром військової частини.

Записи в шляховому листі про витрату пального робляться на підставі відмітки про одержане пальне під час заправки машини (після повернення її до парку), норм витрати пального відповідно до інструкції з експлуатації.

4.23. Витратою масла на військовій техніці вважається кількість масла, фактично спаленого у двигуні (експлуатаційні витрати), злитого із системи змащування двигуна (на кораблях – з циркулюючої масляної системи) під час його заміни, використаного для промивання системи змащування двигуна й агрегатів трансмісії, а також виданого на машини (агрегати) для змащування трансмісії, деталей і вузлів відповідно до періодичності та обсягу обслуговування.

Списання витраченого масла проводиться:

на наземній та авіаційній військовій техніці, що знаходиться в експлуатації, – після видачі на машини, літаки відповідно до встановлених норм;

на машинах, які знаходяться на консервації, – за фактичною витратою, але не більше встановлених норм;

на кораблях – після заливання масла в циркуляційну масляну систему відповідно до встановлених норм.

Масла в системі змащування машин, які знаходяться на консервації, вважаються такими, що є в наявності.

4.24. Витратою мастил і спеціальних рідин (окрім етилового спирту й охолоджуючої низькозамерзаючої рідини) вважається кількість мастил та спеціальних рідин, виданих з пункту заправки паливом (складу) військової частини (корабля) на машини (агрегати) за роздавальними відомостями або

накладними відповідно до діючих норм. У цьому випадку списання витрачених мастил і спеціальних рідин проводиться під час їх видачі за встановленими нормами. Мастила і спеціальні рідини, видані підрозділу за накладними для проведення ремонтних, регламентних робіт та інших потреб, списуються встановленим порядком як витрачені після їх використання за призначенням, а гальмівні та інші отруйні технічні рідини – після подання актів, затверджених командиром військової частини, які оформлюються одразу після витрати цих рідин.

4.25. Витратою етилового спирту та його сумішей (водно-спиртових, спиртогліцеринових та інших) вважається кількість цих речовин, фактично витрачена у протиобмерзаючих системах або системах кондиціонування (охолодження) літаків під час проведення регламентних робіт, ремонту обладнання, лабораторних аналізів, а також для медичних потреб відповідно до діючих норм.

Списання етилового спирту та його сумішей проводиться:
на авіаційну військову техніку – за польотними листами;
на регламентні роботи, ремонт обладнання та інші цілі – за актами в межах встановлених норм витрати.

Етиловий спирт, який використовується для приготування водно-спиртових, спиртогліцеринових та інших сумішей, списується з обліку за актами з обов'язковим оприбуткуванням сумішей.

До актів на списання витраченого етилового спирту, а також отруйних технічних рідин додається розрахунок їхньої прогнозованої витрати відповідно до встановлених норм.

Порядок застосування, раціонального та економного використання етилового спирту і забезпечення його зберігання викладено в Керівництві щодо поводження з етиловим спиртом, уведеному в дію наказом заступника Міністра оборони України по тилу – начальника тилу Збройних Сил України від 11 квітня 1994 року № 24.

4.26. Витратою охолоджуючої низькозамерзаючої рідини вважається кількість цієї рідини, яку витрачено протягом звітного періоду на поповнення експлуатаційних витрат і промивання системи охолодження двигунів. Списання витраченої охолоджуючої низькозамерзаючої рідини проводиться в межах встановлених норм.

Охолоджуюча низькозамерзаюча рідина, залита в систему охолодження машин, рахується як така, що є у наявності. Після зливання охолоджуючої низькозамерзаючої рідини вона списується з обліку як свіжа і оприбутковується як відпрацьована в перерахунку на відповідну стандартну.

4.27. Під час заправки паливом військової техніки бойової та стройової груп і непорушного запасу дозволяється використовувати пальне непорушного запасу.

Перед плановим виведенням і контрольним пуском цих машин пальне непорушного запасу, яке знаходиться у баках, переводиться на поточне забезпечення з одночасним закладанням у непорушний запас такої самої кількості пального в резервуарах і тарі.

4.28. Усі військовослужбовці, пов'язані за посадовим призначенням з використанням та експлуатацією військової техніки, транспортуванням, прийманням, зберіганням, видачею, заправкою і застосуванням пального, повинні вживати заходів, щодо раціонального й економного його витрачання та зберігання.

Начальник служби пального військової частини здійснює планування і контроль за виконанням цих заходів. За його розрахунками та пропозиціями в річному плані економічної роботи військової частини передбачаються конкретні заходи щодо раціонального й економного витрачання та зберігання пального. Він надає методичну допомогу підрозділам і службам у здійсненні цих заходів, ураховує їх дієвість на загальні результати виконання плану економічної роботи у частині, що стосується служби пального.

Повсякденну роботу із забезпечення раціонального й економного витрачання пального, контролю за виконанням передбачених планом заходів з цих питань здійснює створена в кожній військовій частині за наказом її командира комісія, яка надає допомогу командуванню в економії паливо-енергетичних ресурсів. Вона щомісячно планує свою роботу і підводить її підсумки. Проведена робота оцінюється за її кінцевими результатами – за кількістю зекономленого пального в порівнянні зі встановленими лімітами і нормами витрат.

4.29. Економія пального досягається:

суворим дотриманням встановлених лімітів та норм витрати пального;

найбільш ефективним використанням пального під час організації бойової підготовки шляхом послідовного відпрацювання завдань, старанної підготовки кожного заняття, навчання, маршу, польового виходу, вильоту літака, плавання корабля, яка виключала б необхідність повторного відпрацювання одних і тих самих завдань;

плануванням і здійсненням конкретних заходів щодо економії пального на навчаннях, які проводяться, призначенням персонально відповідальних за це посадових осіб і встановленням на час навчань для підпорядкованих з'єднань, військових частин та підрозділів цільових лімітів витрати пального;

обмеженням виходу військової техніки під час збору військових частин, який проводиться для відпрацювання дій за тривоги;

широким впровадженням у практику навчання військ навчально-тренувальних засобів (тренажерів, імітаторів);

раціональною організацією енергопостачання і комунального обслуговування;

постійною підтримкою військової техніки у справному стані і правильною її експлуатацією;

високим рівнем підготовки особового складу, який експлуатує військову техніку, а також постійним удосконаленням навичок її водіння;

застосуванням пального суворо за призначенням;

скороченням витрати пального на допоміжні цілі;

належною організацією транспортування, приймання, зберігання, видачі пального і заправки паливом військової техніки;

організацією збирання і ефективного використання вторинних ресурсів пального: відстою авіаційного пального, відпрацьованих мастил, залишків нафтопродуктів після зачищення резервуарів, трубопроводів, цистерн (танків);

широким розповсюдженням досвіду економії пального, мобілізації особового складу на повсякденне проведення цієї роботи.

4.30. З метою економії пального під час організації бойової підготовки, її матеріального і технічного забезпечення передбачається:

у військових частинах усіх видів ЗСУ:

ретельна підготовка кожного заняття, навчання, маршу (походу, польоту);

суміщення виконання різних навчально-бойових завдань, обкатка автомобілів і вдосконалення навичок водіння автомобілів з виконанням господарських робіт і перевезенням вантажів;

скорочення роботи двигунів машин на місці;

утримування чергових машин у зимовий період у гаражах, що обігріваються;

в авіаційних військових частинах усіх видів ЗСУ:

виключення тривалих перерв між польотами, які вимагають збільшення витрат пального на відновлення раніше досягнутого рівня натренованості льотного складу;

виконання комплексних польотних завдань для льотчиків, які відпрацьовують вправи курсу льотної підготовки повторно;

часткова заправка паливом літаків перед виконанням тривалих польотів з метою виключення нераціональної виробки пального у повітрі перед посадкою;

виключення перенальоту часу, передбаченого плановою таблицею польотів;

скорочення до мінімуму годин холостих польотів;

використання більш економних і оптимальних режимів роботи двигунів (зменшення ступеня форсування двигунів із збереженням можливості переходу на максимальний форсажний режим);

суміщення щорічних контрольних обльотів літаків зі звичайними контрольними обльотами після проведення регламентних, профілактичних та інших видів робіт;

скорочення перевезень вантажів повітряним транспортом;

максимальне скорочення роботи авіаційних двигунів на землі і забезпечення буксирування літаків зі сховищ (місць стоянки) та назад;

використання теплових машин тільки для прибирання ожеледиці на штучних злітно-посадочних смугах, рульових доріжках та місцях стоянки;

повне й якісне збирання пального, яке зливається під час перевірки відстою, облік зібраного відстою та використання стандартного пального за прямим призначенням;

виклик на обслуговування польотів мінімально необхідної кількості спеціальних і транспортних машин відповідно до норм їх виділення, відпрацьованих у кожній авіаційній військовій частині, ураховуючи те, які літаки залучаються до польотів, а також місцеві умови кожного аеродрому;

своєчасна відміна виклику спеціальних і транспортних машин, які обслуговують польоти, за явних несприятливих метеорологічних умов, а також у разі відміни або перенесення часу польотів з інших причин;

переведення киснедобувних і зарядних станцій, а також інших установок, які працюють від двигунів внутрішнього згорання, на енергозабезпечення від державної електромережі;

усебічне впровадження групової заправки літаків пальним і електрозапуску двигунів;

організація подавання пального трубопроводами на аеродромні склади, які не мають своїх залізничних пунктів, від станцій вивантаження;

на кораблях ВМС ЗСУ:

застосування економного ходу кораблів під час переходів до місць бойової служби та навчань;

використання форсованих режимів роботи двигунів та енергетичних установок кораблів лише в межах, необхідних для забезпечення виконання бойової підготовки;

скорочення роботи двигунів і енергетичних установок на холостих обертах;

скорочення стоянки кораблів з прогріванням головних машин та механізмів, які знаходяться у готовності до дії;

виключення використання енергетичних установок кораблів для самозабезпечення електроенергією, парою, прісною водою та іншими енергозасобами під час стоянки кораблів на базах;

скорочення міжбазових переходів кораблів.

4.31. Економія пального під час планування й організації перевезень досягається:

належним вибором виду транспорту для здійснення перевезень;

використанням під час перевезення залізничного і водного транспорту (для переміщення військ в райони навчань, доставки вантажів). Перевезення вантажів автомобільним транспортом на відстані понад 200 км повинно допускатися лише в спеціально визначеному порядку;

організацією централізованого підвезення, підвищенням ефективності використання пробігу транспорту за рахунок оптимального планування перевезень різних вантажів за маршрутами, перевезенням попутних вантажів, скороченням пробігу автомобілів, польотів транспортних літаків, переходів транспортних суден без вантажу;

чіткою взаємодією військових частин, підприємств та організацій МОУ з транспортними та постачальними організаціями з питань доставки матеріальних засобів від вантажоотримувачів;

встановленням графіків роботи транспорту під час регулярних перевезень особового складу та вантажів;

виділенням машин відповідно до габаритів та маси вантажу, нарощуванням, за необхідності, бортів автомобілів з метою повного використання їх вантажопідйомності;

використанням автомобільних причепів та автомобілів зі спеціалізованими кузовами (автоцистерн для пального і води, цементовозів, рефрижераторів тощо);

вибором оптимальних маршрутів руху транспорту;

підтримкою в належному стані під'їзних доріг;

застосуванням засобів підвищення прохідності автомобілів.

4.32. З метою економії пального під час енергозабезпечення і комунального обслуговування передбачається:

максимальне використання можливостей підключення гарнізонних об'єктів, які діють або будуються, до державних систем електро-, газо- та тепlopостачання;

утеплення та організація групового опалювання кораблів в зимовий період;

заборона одночасної роботи основних і запасних двигунів дизель-генераторів та інших установок;

скорочення витрат електроенергії і пари на власні потреби електростанцій та енергопоїздів.

4.33. Економія пального під час експлуатації військової техніки досягається:

справністю військової техніки, яка експлуатується;

своєчасним та якісним проведенням технічного обслуговування і ремонту військової техніки;

використанням військової техніки в найбільш економних режимах роботи двигунів, враховуючи характер завдань, що виконуються;

своєчасним очищенням підводної частини кораблів;

старанним регулюванням паливної апаратури й автоматики горіння котельних установок та економним витрачанням пального, а також дотриманням формулярних надлишків повітря;

належною організацією внутрішньої служби в парку, обладнанням стоянок машин засобами підігріву двигунів взимку, а також забезпеченням їх гарячою водою та підігрітим мастилом.

4.34. З метою економії пального під час використання його на військовій техніці необхідно:

не допускати заміни мастила в системах двигунів і машин, що експлуатуються, до закінчення строку їх роботи, за виключенням випадків, передбачених для заміни сезонних мастил;

моторні і трансмісійні мастила, які не відпрацювали експлуатаційний строк, злиті з систем змащування під час ремонту військової техніки, а також злиті з машин, які знаходяться на зберіганні (консервації) й підлягають заміні за строками зберігання, фільтрувати і після перевірки їх якості

використовувати на машинах транспортної, навчально-бойової, навчальної груп. Сезонні моторні і трансмісійні мастила, які не відпрацювали встановленого строку, після зливання з машин зберігати на складах пального і використовувати під час чергової сезонної заміни мастил;

знежирюючи технологічне устаткування, передбачати багаторазове використання етилового спирту, застосування, у разі можливості, знежирюючих тампонів (замість заповнення обладнання спиртом) і використання інших розчинників;

забезпечувати повне збирання відпрацьованих нафтопродуктів.

4.35. З метою збереження пального і скорочення його втрат під час транспортування, приймання, зберігання, видачі і заправки військової техніки необхідно:

забезпечувати обладнання ЦЗП, військових складів пального і пунктів заправки паливом, їх збереження й організацію роботи у відповідності з вимогами Керівництва по роботі військових складів пального Збройних Сил України, затвердженого наказом заступника Міністра оборони України по тилу – начальника тилу Збройних Сил України від 12 листопада 1998 року № 112 та Керівництва по роботі центрів забезпечення, складів та баз пального Збройних Сил України, затвердженого наказом заступника Міністра оборони України по тилу – начальника тилу Збройних Сил України від 8 червня 2001 року № 86;

регулярно перевіряти стан резервуарів, трубопроводів і засобів перекачування пального, звертаючи увагу на справність обладнання, його герметичність, стан прокладок;

застосовувати під час перекачування пального тільки справні технічні засоби;

забезпечувати зберігання пального у військах в заглиблених резервуарах, а тарних нафтопродуктів – у сховищах;

зберігати пальне, головним чином, у заповнених резервуарах (до встановленого рівня);

здійснювати контроль за зміною якості пального під час зберігання;

витрачати в першу чергу пальне, показники якості якого наближаються до граничної межі;

виключити випадки розливання та інших втрат пального під час зберігання, видачі і заправлення військової техніки;

забезпечити повне зливання пального із залізничних цистерн і танкерів (наливних барж);

не допускати видачі пального без визначення його густини;

заправляти військову техніку паливом тільки закритим струменем.

4.36. З метою запобігання недоцільному використанню пального забороняється:

застосовувати пальне не за прямим призначенням або пальне вищої марки, ніж та, яку встановлено для даної військової техніки;

використовувати пальне в котельних установках без дозволу, отриманого встановленим порядком;

використовувати автотранспорт не за призначенням, у тому числі вантажні автомобілі замість легкових;

здійснювати перевезення особового складу, вантажів і пошти літаками, а також використовувати їх для інших цілей у випадках, коли поставлене завдання може бути виконано у встановлений строк із залученням інших видів транспорту;

перевозити особовий склад, вантажі та пошту рейдовими буксирами і суднами ВМС ЗСУ на ділянках, які обслуговуються рейсовими суднами;

експлуатувати позаштатну військову техніку, крім дозволеної для експлуатації Міністром оборони України та начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України;

експлуатувати несправну військову техніку, а також автомобілі без спідометрів або з несправними спідометрами;

експлуатувати легкові автомобілі без лімітних карток;

перевозити транспортом військових частин вантажі підприємств та організацій інших міністерств, а також видавати їм пальне у випадках, не передбачених наказами Міністра оборони України;

проводити змішування різних видів та марок пального і мастил без дозволу служби забезпечення паливом у випадках, коли складання сумішей не передбачено.

4.37. З особовим складом, задіяним в експлуатації військової техніки, транспортуванні, прийманні, зберіганні, видачі пального і заправці військової техніки, повинна проводитись систематична робота щодо вивчення основних прийомів, за допомогою яких досягається економія і збереження пального.

4.38. Начальник служби, який відповідає за експлуатацію військової техніки:

організовує постійний контроль за витратою моторесурсів і технічним станом машин, використанням вантажопідйомності й пробігу транспорту, а також за оформленням встановлених документів з обліку витрати пального;

вживає заходів щодо недопущення перевищення річних норм експлуатації військової техніки, виключення випадків приписки кілометражу, мотогодин, маси перевезених вантажів;

систематично аналізує витрачання пального під час експлуатації військової техніки, на підставі чого визначає причини підвищених витрат, а також шляхи й способи економії пального;

доводить результати аналізу (економія, перевитрата пального) до осіб, які безпосередньо експлуатують військову техніку, і вживає заходів щодо ліквідації причин перевитрати пального.

З метою своєчасного і повного обліку витрати пального заправка військової техніки повинна проводитися в кінці кожного робочого дня.

4.39. За витрату пального, що перевищує встановлені експлуатаційні норми, відповідають особи, які безпосередньо експлуатують військову техніку, а також командир військової частини, його заступник з логістики

(озброєння, інженерно-авіаційної служби), командир БЧ-5 корабля і начальник служби, що відповідає за експлуатацію цієї військової техніки.

Начальник служби пального веде облік витрати пального, здійснює контроль за використанням встановлених лімітів витрати пального, правильним оформленням первинної документації щодо витрати пального, його належним застосуванням і економним витрачанням; про наявність випадків витрати пального понад ліміт і перевитрати пального не менше одного разу на місяць доповідає за підлеглистю для вживання необхідних заходів.

4.40. За наявності перевитрати пального командир військової частини призначає адміністративне розслідування. Якщо адміністративним розслідуванням буде встановлено, що перевитрата пального сталася внаслідок неправильних дій або бездіяльності зі сторони посадових осіб, безгосподарності, порушення правил експлуатації військової техніки і витрати пального, що під виглядом перевитрати здійснюється спроба приховати нестачу або розкрадання пального, винні особи притягуються у встановленому порядку до дисциплінарної, матеріальної або кримінальної відповідальності. Ця перевитрата вважається незаконною витратою.

Перевитрата пального, яка сталася з об'єктивних причин (несприятливі дорожні або кліматичні умови, необхідність застосування форсованих режимів експлуатації двигунів, недостатній досвід водіїв та обслуговуючого персоналу), втратою не вважається і списується як фактично витрачене пальне.

4.41. Облікові документи з питань роботи військової техніки і витрати пального (шляховий та польотний листи, добовий журнал, робочий лист агрегату, книга обліку роботи машин, витрати пального і мастильних матеріалів) оформлюються і зберігаються службою, яка відповідає за експлуатацію цієї техніки. Перевірка цих документів проводиться щоквартально комісією військової частини за участю начальника (представника) служби пального. Знищення первинних витратних документів щодо пального проводиться після закінчення встановлених термінів їх зберігання та після перевірки документів комісією військової частини.

5. Забезпечення технічними засобами

5.1. Технічними засобами і запасними частинами до них забезпечуються:

безкоштовно для укомплектування штатно-табельної потреби:

військові частини, які утримуються за рахунок кошторису МОУ;

санаторії і будинки відпочинку МОУ;

організації Товариства сприяння обороні України – на підготовку фахівців для ЗСУ;

кафедри, відділення, факультети військової підготовки цивільних вищих навчальних закладів – на забезпечення військової підготовки студентів, курсантів;

за кошти:

підприємства, установи та організації МОУ (у тому числі туристичні бази, військові лісгоспи, військові радгоспи) – для комплектації продукції, що ними виготовляється, і поточних потреб;

уповноважені організації – у разі включення їх до затвердженого Кабінетом Міністрів України переліку майна, яке пропонується для відчуження;

військові частини та установи інших військових формувань, які включені до схеми мобілізаційного розгортання ЗСУ.

5.2. Забезпечення технічними засобами здійснюється ЦУЗПММ, а також ЦЗП за номенклатурою, визначеною ЦУЗПММ.

Щорічно за номенклатурою основних технічних засобів начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України затверджується план їх розподілу. За рештою видів технічних засобів план розподілу затверджується начальником ЦУЗПММ. Річними планами розподілу передбачається виділення технічних засобів службам пального видів ЗСУ, частинам центрального підпорядкування через ЦЗП для всіх військових частин, які знаходяться на їх забезпеченні, незалежно від підпорядкованості. Форма плану визначається ЦУЗПММ.

5.3. Технічні засоби, які виділяються службам пального видів ЗСУ відповідно до річного плану, розподіляються між підпорядкованими військовими частинами. Цей розподіл надається до ЦУЗПММ у 10-денний термін після отримання витягу з плану розподілу, затвердженого начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України.

5.4. На підставі річного плану розподілу технічних засобів, а також договорів з підприємствами МОУ та національної економіки, ЦУЗПММ розробляється план забезпечення ЗСУ технічними засобами.

Витяги з плану забезпечення надсилаються начальникам служб пального видів ЗСУ та ЦЗП.

5.5. Служба пального виду ЗСУ (ЦЗП) у 25-денний термін після отримання витягу з плану забезпечення розробляє річний план забезпечення технічними засобами підпорядкованих військових частин (прикріплених на забезпечення за територіальним принципом з'єднань і військових частин). Форму плану визначає ЦУЗПММ.

Річним планом забезпечення передбачається виділення технічних засобів для накопичення та відновлення запасів, укомплектування штатно-табельної потреби військ (сил), організацій Товариства сприяння обороні України, кафедр, відділень, факультетів військової підготовки цивільних вищих навчальних закладів та інших потреб відповідно до заходів, які

проводяться у виді ЗСУ, а також необхідний резерв технічних засобів – до 10 % штатної потреби.

План забезпечення технічними засобами у виді ЗСУ підписується начальником служби пального виду ЗСУ і затверджується заступником командувача виду ЗСУ з логістики; в ЦЗП – начальником ЦЗП і затверджується начальником ЦУЗПММ. Витяги з плану в 5-денний термін після його затвердження направляються об'єднанням, з'єднанням і військовим частинам.

5.6. Підставою для складання плану забезпечення технічними засобами є:

дані про штатно-табельну потребу і забезпеченість технічними засобами військ, які знаходяться на забезпеченні;

план організаційних заходів на рік, що планується;

розрахунок потреби у тарі для завезення пального у віддалені гарнізони;

витяг з плану забезпечення технічними засобами, отриманий від ЦУЗПММ;

дані про резерв технічних засобів на ЦЗП КСП ЗСУ, видів ЗСУ;

план ремонту технічних засобів.

5.7. Потреба видів ЗСУ у технічних засобах визначається:

для забезпечення військових частин – згідно зі штатами і табелями до штатів;

для капітального будівництва і капітального ремонту – на підставі заявок замовників капітального будівництва і капітального ремонту з обґрунтуванням до них;

для утримання запасів пального та їх розосередження, обладнання бортових автомобілів для перевезення пального, створення ділянок масової видачі пального, обладнання нештатних і польових пунктів заправки паливом та інших цілей – за розрахунками-обґрунтуваннями служби забезпечення виду ЗСУ .

5.8. Постачання технічних засобів видам ЗСУ організовує ЦУЗПММ на підставі плану забезпечення технічними засобами. Для цього служба пального виду ЗСУ надсилає до ЦУЗПММ дані про розподіл виділених видам ЗСУ технічних засобів із зазначенням їх кількості, найменувань військових частин, що отримують технічні засоби, поштової адреси, станції призначення і належність до залізниці (окремо для відвантаження вагонами, контейнерами та багажем).

Розподіл надсилається:

попередній на I квартал – за 75 днів до початку року, що планується, на підставі даних, які повідомляє ЦУЗПММ;

уточнений на рік з розподілом за кварталами – у термін, що не перевищує одного місяця з дня отримання від ЦУЗПММ витягу із затвердженого плану забезпечення технічними засобами.

5.9. Постачання (видача) технічних засобів військовим частинам з ЦЗП, підприємств МОУ та національної економіки здійснюється за нарядами та рознарядками ЦУЗПММ.

Приймання технічних засобів проводиться комісією, яка призначається командиром військової частини зі складанням акта приймання.

Прийняті військовою частиною технічні засоби закріплюються за службовими особами наказом командира військової частини.

Технічні засоби, які підлягають зберіганню, передаються начальнику складу (сховища) під матеріальну відповідальність з підписом в акті приймання.

5.10. Передача (переміщення) технічних засобів між військовими частинами, а також їх здача на ЦЗП проводиться за розпорядженням (нарядом) ЦУЗПММ.

Передача технічних засобів між ЦЗП, а також з резерву (запасу) Центру здійснюється за нарядами начальника ЦУЗПММ. Поняття резерву та запасу Центру наведено в пункті 6.4.

5.11. Надлишкові технічні засоби і ті, що не можуть бути використані за призначенням, підлягають відчуженню та реалізації у встановленому порядку.

Передача цього майна здійснюється за нарядами ЦУЗПММ.

5.12. Передача технічних засобів іншим міністерствам та відомствам здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України та наказом Міністра оборони України за нарядами ЦУЗПММ.

При цьому формуляри (паспорти) з технічними засобами не передаються, а після здійснення передачі надсилаються разом з примірником виконаного наряду до служби пального виду ЗСУ.

5.13. Технічні засоби, які передаються з однієї військової частини до іншої або здаються на ЦЗП, повинні бути технічно справними і повністю укомплектованими знімним обладнанням з проведенням чергового технічного обслуговування, а також мати відповідну технічну документацію (паспорт, формуляр, інструкцію з експлуатації тощо), оформлену на день прийому-передачі.

5.14. У разі вибуття військової частини зі складу виду ЗСУ в атестаті вказується їх забезпеченість технічними засобами на день вибуття.

5.15. У разі розформування військової частини технічні засоби здаються на ЦЗП або перерозподіляються між іншими військовими частинами за нарядом ЦУЗПММ.

Під час здачі технічних засобів складається акт у трьох примірниках. Перший примірник видається військовій частині, яка здає технічні засоби, другий надсилається до ЦУЗПММ, третій залишається у військовій частині, яка прийняла технічні засоби.

5.16. Забезпечення військових частин запасними частинами до технічних засобів проводиться за річними планами, які розробляються відповідно до пунктів 5.2, 5.3, 5.4 Положення, на підставі заявок видів ЗСУ,

які подаються один раз на рік за формами і в строки, визначені Табелем термінових донесень Збройних Сил України (на мирний час).

Заявки складаються на підставі планів експлуатації технічних засобів, планів ремонту та встановлених для цих цілей норм витрати запасних частин.

5.17. Забезпечення матеріалами та обладнанням, необхідними для експлуатації та утримання табельних технічних засобів, здійснюється ЦУЗПММ за всією номенклатурою.

5.18. Забезпечення військових частини служби пального безпосереднього підпорядкування матеріалами та обладнанням здійснюється через ЦУЗПММ.

5.19. Забезпечення військових частин лабораторним посудом, хімічними реактивами, запасними частинами, комплектуючими виробами та іншими матеріалами, що вільно реалізуються через оптово-роздрібну мережу, здійснюється ЦУЗПММ та ЦЗП шляхом закупівлі цього майна у суб'єктів підприємницької діяльності встановленим порядком у межах виділених на це асигнувань.

5.20. Потреба військових частин служби пального в матеріалах та обладнанні визначається на підставі:

плану роботи ремонтних підрозділів військових частин;

розрахунку потреби в матеріалах та обладнанні на експлуатацію і ремонт технічних засобів і технологічного обладнання;

титульних списків і проектно-кошторисної документації на об'єкти капітального будівництва та капітального ремонту;

норм витрати матеріалів і створення їх необхідних запасів.

5.21. Планування забезпечення військових частин матеріалами та обладнанням здійснюється на підставі заявок, які подаються за формами та в строки, визначені ЦУЗПММ.

6. Експлуатація і ремонт технічних засобів

6.1. Організація належної експлуатації (застосування, зберігання, технічне обслуговування та ремонт) технічних засобів є однією з основних умов, які забезпечують їх справність і надійність у роботі.

Постійна технічна готовність і надійність у роботі технічних засобів забезпечується:

високою спеціальною підготовкою особового складу, який здійснює їх експлуатацію;

суворим дотриманням правил використання, обсягів, термінів та якості їх технічного обслуговування.

6.2. Право експлуатувати технічні засоби мають військові частини, яким належить їх утримувати відповідно до штату і табелю до штату.

6.3. З метою забезпечення постійної готовності технічних засобів, скорочення кількості технічних засобів, які знаходяться в експлуатації, більш інтенсивного використання технічних засобів застарілих марок, знятих з

виробництва, і забезпечення рівномірного (поступового) їх виходу в ремонт, командирам військових частин дозволяється збільшувати до двох річних норм витрати моторесурсів одних технічних засобів за рахунок скорочення витрати моторесурсів інших, однотипних технічних засобів тієї самої групи експлуатації. У цьому разі загальна витрата моторесурсів даного типу технічних засобів і груп експлуатації не повинна перевищувати встановленої сумарної річної норми. При цьому у формулярі (паспорті) технічного засобу робляться відповідні записи.

Технічні засоби застарілих марок експлуатуються в першу чергу.

6.4. Залежно від використання технічні засоби розподіляються на технічні засоби поточного забезпечення і непорушного запасу.

До поточного забезпечення відносяться технічні засоби, які використовуються у військовій частині відповідно до штату, табелів і норм мирного часу, а також для забезпечення поточних потреб ЗСУ (резерв Центру).

До непорушного запасу відносяться технічні засоби, якими забезпечена військова частина відповідно до штату, табелів і норм воєнного часу, знаходяться на довгостроковому зберіганні, а також ті, що сплановані до використання за рішенням вищого командування (запас Центру).

6.5. Автомобільні засоби заправки та транспортування спеціального палива і пального розподіляються на стройову, навчальну і транспортну групи експлуатації.

Зарахування технічних засобів до групи експлуатації здійснюється на підставі штату та оголошується наказом командира військової частини.

До стройової групи зараховуються нові, справні технічні засоби, які мають найбільший резерв напрацювання (ресурс) до чергового ремонту (регламентного технічного обслуговування). Технічні засоби стройової групи знаходяться на зберіганні і використовуються тільки за планами бойової підготовки.

До навчальної групи зараховуються технічні засоби, призначені для навчання особового складу практичному водінню і використанню спеціального обладнання, розташованого на автомобільному засобі рухомості.

До транспортної групи зараховуються технічні засоби, призначені для забезпечення повсякденної діяльності військової частини.

Використання технічних засобів стройової і транспортної групи для навчання особового складу категорично забороняється.

6.6. На групи експлуатації не розподіляються:

автомобільні засоби транспортування пального, які змонтовані на причепах (причепи-цистерни). Витрата ресурсу для них пропонується в таких самих обсягах, що й для технічних засобів (тягачів), за якими вони закріплені;

позаштатні технічні засоби;

технічні засоби, які зараховані до резерву (запасу) Центру.

6.7. Експлуатація технічних засобів організовується відповідно до річного та місячного планів експлуатації і ремонту.

Технічні засоби дозволяється використовувати лише за прямим призначенням.

6.8. У мирний час забороняється використовувати технічні засоби: позаштатні і ті, що використали ліміт напрацювання; несправні і ті, що не пройшли технічне обслуговування та не забезпечують безпеку руху (роботи);

водіям (мотористам, операторам), які не мають відповідної підготовки для управління технічними засобами і посвідчення на право експлуатації цих засобів;

для виконання робіт, що призводять до перевантаження;

які знаходяться у непорушному запасі, зокрема тих, що згідно з планами задіяні на технічне обслуговування, опробування і переконсервацію, для проведення навчань (навчальних зборів) з приписним особовим складом, під час перевірки та інспектування військ (сил) за рішенням старших начальників, а також для забезпечення виконання завдань за рішенням Кабінету Міністрів України і Міністра оборони України.

6.9. Технічне обслуговування спеціального обладнання технічних засобів, змонтованого на автомобільному базовому шасі, здійснюється одночасно з технічним обслуговуванням базових шасі, відповідно до вимог Керівництва з регламентованого технічного обслуговування і регламентного ремонту технічних засобів служби пального, затвердженого наказом заступника Міністра оборони СРСР – начальника тилу Збройних Сил СРСР від 28 вересня 1989 № 96.

6.10. Нові технічні засоби служби пального, а також технічні засоби, які пройшли капітальний або середній ремонт, підлягають обкатці згідно з вимогами заводів-виробників та відповідних інструкцій.

У період обкатки технічні засоби, як правило, використовуються для забезпечення поточних робіт з приймання, транспортування і видачі пального. У період обкатки дозволяється робота засобів перекачування “на кільце” не більше 50 % загальної норми напрацювання на обкатку.

Напрацювання на обкатку технічного засобу здійснюється понад встановленої річної норми експлуатації.

Постановка технічних засобів на довгострокове зберігання здійснюється тільки після проведення їх обкатки в повному обсязі. Про проведення обкатки робиться запис у формулярі (паспорті) технічного засобу.

6.11. Усі технічні засоби, використання яких не планується протягом трьох і більше місяців, а також понадштатні технічні засоби підлягають постановці на зберігання.

Постановка і зняття технічних засобів зі зберігання оформлюється наказом командира військової частини.

6.12. Відповідальність за належну організацію експлуатації технічних засобів і підтримання їх у постійній готовності до використання за призначенням несуть командири військових частин, їх заступники з тилу і

озброєння (з технічної частини) та начальники служби пального військових частин.

6.13. До експлуатації технічних засобів допускаються особи, які пройшли спеціальну підготовку і мають посвідчення на право експлуатації цих засобів.

Посвідчення видаються:

особам, які пройшли підготовку безпосередньо у військових частинах, – начальником служби пального виду ЗСУ на підставі наданих військовими частинами документів про складання цими особами заліків.

Прийом заліків проводиться кваліфікаційною комісією, яка призначається наказом командира військової частини. Члени кваліфікаційної комісії повинні мати відповідну підготовку та бути атестовані в установленому порядку. Особи, допущені до експлуатації технічних засобів, оголошуються наказом командира військової частини.

До експлуатації технічних засобів, які підлягають реєстрації в органах державного нагляду за охороною праці МОУ, допускаються тільки особи, які мають відповідні посвідчення (дозволи), видані організацією, яка має ліцензію (дозвіл) на підготовку спеціалістів для обслуговування таких засобів.

Номер наказу і прізвище особи, за якою закріплені технічні засоби, заносяться до паспортів і формулярів цих технічних засобів.

6.14. Контроль за станом технічних засобів, правильністю їх експлуатації, витратою моторесурсів і пального здійснюється:

начальником служби пального військової частини, заступником начальника ЦЗП – не рідше одного разу на місяць;

начальником служби пального з'єднання – не рідше одного разу в квартал;

начальником ЦЗП – не рідше одного разу в шість місяців;

заступником командира з'єднання, військової частини з логістики (озброєння, тилу) – не рідше одного разу в шість місяців;

начальником служби пального виду ЗСУ за планами, затвердженими відповідними начальниками логістики, але не рідше одного разу на рік.

Начальником служби пального або посадовою особою, яка призначена командиром військової частини, перевіряється правильність ведення книги обліку роботи машин, витрати пального і мастильних матеріалів – не рідше одного разу на тиждень, а облік витрати ресурсу у формулярах (паспортах) – не рідше одного разу на місяць.

6.15. Терміни і обсяги перевірок визначаються річними і місячними планами. За результатами перевірки у військових частинах, з'єднаннях, видах ЗСУ за необхідності видаються накази.

6.16. Ремонт технічних засобів проводиться з урахуванням встановлених для них міжремонтних строків та їх фактичного технічного стану.

6.17. Поточний і середній ремонт технічних засобів, включаючи базове шасі, проводиться силами і засобами відповідних ремонтних органів.

6.18. Капітальний ремонт (регламентний ремонт та регламентоване технічне обслуговування) автомобільних засобів заправки і транспортування пального проводиться на підприємствах МОУ та національної економіки.

Щорічно командувач сил підтримки ЗСУ затверджує план ремонту автомобільних засобів заправки і транспортування пального на підприємствах МОУ та національної економіки. Витяги з плану направляються до служб пального видів ЗСУ та ЦЗП.

6.19. Середній ремонт технічних засобів військових частин проводиться в ремонтних органах відповідних ЦЗП за територіальним принципом.

6.20. Ремонт двигунів внутрішнього згорання, встановлених на технічних засобах, здійснюється на підприємствах МОУ та національної економіки.

6.21. Визначення технічного стану та обсягів роботи з ремонту технічних засобів проводиться комісією, яка призначається командиром військової частини. Комісія, після огляду технічних засобів, визначає їх категорію і складає акт технічного стану (тільки для технічних засобів, які вимагають середнього, капітального, регламентного ремонту та регламентованого технічного обслуговування).

Акт технічного стану, паспорт (формуляр), а за необхідності й інші документи разом з клопотанням на видачу наряду на ремонт технічних засобів надається до ЦУЗПММ. У разі передчасного виходу з ладу технічних засобів, крім того, додаються матеріали розслідування причин передчасного зносу (пошкоджень).

6.22. Здача автомобільних засобів заправки і транспортування пального в ремонт на підприємства МОУ та національної економіки проводиться за нарядами ЦУЗПММ.

6.23. Технічні засоби, що здаються в ремонт, повинні відповідати вимогам державних стандартів або технічним умовам на здачу їх у ремонт.

7. Фінансове планування і фінансування витрат по службі пального

7.1. Фінансове планування і фінансування витрат, фінансовий облік і звітність зі служби пального здійснюється в порядку, встановленому чинним законодавством України.

7.2. Розрахунки з постачальниками за пальне, матеріали і обладнання проводяться в порядку, встановленому договорами на постачання, які укладаються Департаментом постачання матеріальних ресурсів МОУ за централізованими розрахунками, а видами ЗСУ та військовими частинами служби пального безпосереднього підпорядкування – за децентралізованими розрахунками.

7.3. Перевірки витрачання коштів за децентралізованими розрахунками та фінансово-господарської діяльності служби пального видів

ЗСУ і частин служби пального безпосереднього підпорядкування здійснюються відповідно до Положення про фінансовий контроль у Міністерстві оборони України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 15 січня 2001 року № 10.

7.4. Пальне і технічні засоби платним споживачам відпускаються зі складів тільки після попередньої оплати їх вартості.

Пальне і технічні засоби відпускаються платним споживачам після надання ними розрахунку-наряду, копії платіжного доручення або квитанції прибуткового касового ордера фінансово-економічної служби військової частини встановленої форми, які підтверджують оплату вартості матеріальних цінностей.

7.5. Тара з-під нафтопродуктів повертається постачальникам у порядку і строки, встановлені договорами на постачання, якщо ціна була встановлена без вартості тари.

Військові частини не пізніше трьох діб після здачі тари зобов'язані направити один примірник приймально-здавального акта до ЦЗП за місцем забезпечення, а військові частини служби пального безпосереднього підпорядкування – до ЦУЗПММ.

7.6. Контроль за надходженням пального і технічних засобів за призначенням здійснюється за актами прийому або підтвердженнями про отримання матеріальних засобів за формами, встановленими Керівництвом з обліку озброєння, техніки, майна та інших матеріальних засобів у Збройних Силах, затвердженим наказом Міністра оборони СРСР 1979 року № 260 і Тимчасовим положенням з бухгалтерського обліку у Збройних Силах України, затвердженим наказом Міністра оборони України від 1 березня 2001 року № 71:

ЦУЗПММ – за відправленнями на адресу військових частин служби пального безпосереднього підпорядкування і військових частин, що знаходяться на централізованому забезпеченні;

службою пального виду ЗСУ – за вантажами, відправленими до підпорядкованих військових частин;

військові частини служби пального безпосереднього підпорядкування – за виконаними ними відправленнями на адресу служб пального видів ЗСУ та інших одержувачів.

7.7. Облік руху вантажів відповідно до пункту 7.4 Положення ведеться за кожною відправкою (цистерною, вагоном, контейнером або багажем).

Підставою для прийняття на облік транспорту з паливом або технічними засобами є повідомлення про відправлення вантажу, а за його відсутності – вантажна залізнична квитанція (коносамент). Квитанція повинна надсилатися відправником на адресу одержувача вантажу одразу після відвантаження пального або технічних засобів.

7.8. Контроль за належним списанням вантажоотримувачами природних втрат пального в дорозі під час перевезення залізницею або водним транспортом здійснюється:

ЦУЗПММ – за військовими частинами служби пального безпосереднього підпорядкування і військовими частинами, які знаходяться на централізованому забезпеченні;

службою пального видів ЗСУ – за військовими частинами служби пального безпосереднього підпорядкування і військовими частинами даного виду ЗСУ.

7.9. Облік фінансово-господарської діяльності зі служби пального здійснюється згідно з чинним законодавством України та Тимчасовим положенням з бухгалтерського обліку у Збройних Силах України, затвердженим наказом Міністра оборони України від 1 березня 2001 року № 71, з урахуванням вказівок ЦУЗПММ, які узгоджуються з Департаментом фінансів МОУ.

Тимчасово виконуючий обов'язки начальника
Центрального управління забезпечення пально-
мастильними матеріалами тилу Головного
управління логістики Командування сил підтримки
Збройних Сил України
полковник

М.І.ХВОСТ

Перелік скорочень до Положення

ЗСУ – Збройні Сили України

МОУ – Міністерство оборони України

ГШ – Генеральний штаб

КСП – Командування сил підтримки

СВ – Сухопутні війська

ПС – Повітряні Сили

ВМС – Військово-Морські Сили

ТУ – територіальне управління

ЦУЗПММ – Центральне управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Головного управління логістики Командування сил підтримки Збройних Сил України

ЦЗП – центри забезпечення паливом, бази і склади пального і ракетного палива

ЗМІСТ

Наказ Міністра оборони України від 31.07.2006 р. №469

Положення про забезпечення Збройних Сил України палимим і технічними засобами служби пального на мирний час.....	2
1. Загальні положення.....	2
2. Забезпечення палимим.....	7
2.1. Загальні положення.....	7
2.2. Визначення потреби в пальному, витребування пального.....	12
2.3. Розроблення планів забезпечення палимим.....	15
2.4. Постачання пального.....	19
2.5. Забезпечення миротворчих підрозділів.....	28
3. Організація заправки військової техніки палимим.....	28
4. Застосування та витрата пального.....	33
5. Забезпечення технічними засобами.....	46
6. Експлуатація і ремонт технічних засобів.....	50
7. Фінансове планування і фінансування витрат по службі пального.....	54
Перелік скорочень до Положення.....	58